

statistische studiën

nummer 27

1972

NATIONAAL INSTITUUT VOOR DE STATISTIEK

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

KONINKRIJK BELGIË

D/1972/0496/4

KONINKRIJK BELGIË
MINISTERIE VAN
ECONOMISCHE ZAKEN

NATIONAAL INSTITUUT VOOR DE STATISTIEK

STATISTISCHE STUDIËN

NUMMER 27

1972

VERKRIJGBAAR BIJ HET
**NATIONAAL INSTITUUT
VOOR DE STATISTIEK**
LEUVENSE WEG 44, BRUSSEL,
TEGEN STORTING VAN 50 F PER NUMMER
OP P.C.R. 828.26

INHOUDSOPGAVE

Indeling van de Belgische gemeenten in statistische sectoren (1)

Inleiding	3
1. — Nut van micro-geografische eenheden bij algemene tellingen	3
2. — Indelingen naar micro-geografische eenheden bij de algemene tellingen in België	4
3. — Uitvoering van de tellingen op 31 december 1970	7
4. — Gegevens per statistische sector	8
Bijlage 1. — Indeling van de gemeenten naar inwonertal en hun aantal statistische sectoren	11
Bijlage 2. — Algemene volks- en woningtelling op 31 december 1970. Verklarende nota betreffende de indeling in statistische sectoren	12
Bijlage 3. — Model van overzichtskaart	14
Bijlage 4. — Tabellenprogramma voor de bewerking van de volks- en woningtelling per statistische sector	15

De industriële investeringen van de taalstreken van 1955 tot 1969 (1)

1. — Inleiding	17
2. — Regionale structuur van de investeringen der nijverheidstakken	17
3. — Investeringsstructuur van de be- en verwerkende nijverheid per taalstreek	20
Tabel 1. — Verdeling per taalstreek der investeringen in werkelijke prijzen van diverse nijverheidstakken	22
Tabel 2. — Verdeling per taalstreek der investeringen in prijzen van 1963 van diverse nijverheidstakken	26
Tabel 3. — Gemiddelde jaarlijkse groeipercentages der investeringen in constante prijzen voor de periode 1955-1969	30
Tabel 4. — Gemiddelde jaarlijkse groeipercentages der investeringen in constante prijzen voor de periode 1963-1969	31
Tabel 5. — Verdeling der investeringen der branches van de be- en verwerkende nijverheid in percent van het totaal	32

Input-outputtabel 1965. Aanvullende gegevens over de beroepsbevolking per bedrijfstak (2)

Inleiding	35
Methodologie	36
Bespreking van de resultaten	37
Tabel 1. — Beroepsbevolking per bedrijfstak in 1965	39
Tabel 2. — Gemiddelde bezoldiging per werknemer en bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten per tewerkgestelde voor de verschillende bedrijfstakken in 1965	41

(1) Uittreksel uit het « Statistisch Tijdschrift » nr. 4/1972.

(2) Uittreksel uit het « Statistisch Tijdschrift » nr. 1-2-3/1972.

Indeling van de Belgische gemeenten in statistische sectoren⁽¹⁾

Inleiding.

Statistiek is voor de overheid wat de boekhouding is voor de onderneming. Hoe meer gedetailleerd een boekhouding hoe nuttiger zij kan zijn voor het bedrijfseconomisch onderzoek van de stand, de ontwikkeling, het commercieel beleid en het rendement van een onderneming. Voor de statistiek, als informatiebron van de overheid, kan volgens gelijksoortige beginselen worden geredeneerd.

De volkstellingen bezorgen om de tien jaar, op een bepaald tijdstip, een inventaris van de demografische, economische, sociale en culturele toestand van het land. Zij bezorgen een aanvulling en een controle van de diverse courante statistieken. Hoe meer bijzonderheden kunnen worden verstrekt, met uitsplitsingen naar allerlei statistische eenheden en naar de kleinste geografische gebieden, hoe waardevoller de informatie zal zijn voor de statistiekgebruikers waaronder de overheid in de eerste plaats.

De mogelijkheid om meer statistische detailgegevens te verstrekken wordt echter gereduceerd door technische moeilijkheden: de vragenlijsten mogen niet te omslachtig of ingewikkeld zijn opdat de telplichtigen zouden kunnen of willen antwoorden en bovendien moeten de materiële middelen tot verwerking van alle bijzonderheden voorhanden zijn.

Met de volks- en woningtelling op 31 december 1970 werd een nieuwe stap gezet in de richting van een uitgebreider informatie. Tot nog toe was de gemeente de kleinste geografische eenheid bij de ruimtelijke uitsplitsing van de statistiek. Thans werd een poging ondernomen om ook gegevens te verzamelen per onderdelen van gemeenten.

In dit artikel wordt enige informatie verstrekt over deze innovatie in de Belgische statistiek.

1. — Nut van micro-geografische eenheden bij algemene tellingen.

a) *Statistische betekenis.*

De 2.585 gemeenten die in België bestonden bij de telling van 1970 zijn sterk uiteenlopend in

oppervlakte, bevolkingsaantal en bevolkingsspreiding. Zoals in andere landen kunnen zij, in vele gevallen, niet meer beschouwd worden als werkelijke leefeenheden, hoewel zij historisch in die vorm ontstaan waren. Enerzijds kan een gemeente door de sterke groei in bevolking van sommige kernen, slechts als een deel van een vestigingseenheid beschouwd worden; anderzijds kunnen verscheidene vestigingseenheden binnen de administratieve indeling ontstaan zijn en dit in het bijzonder bij het samenvoegen van gemeenten of wijzigingen van gemeentegrenzen omwille van geografische, taalkundige, financiële, economische, sociale of culturele overwegingen (2).

Gegevens over de bewoningseenheden en hun interne structuur, vormen werkmateriaal voor de studie van bevolkingsspreiding en -dichtheid, voor de kennis van de behoeften inzake sociale en infrastructuurlijke uitrusting van de wijken, inzake woningbouw en saneringsnoodwendigheden, voor de economische analyse in verband o.a. met de lokalisatie van bedrijven, de spreiding van arbeidskrachten, de pendelgewoonten, de afbakening van administratieve eenheden of economisch-geografische gebieden, enz.

b) *Internationale aanbevelingen.*

De noodwendigheid om statistische gegevens te verzamelen voor bewoningseenheden, die niet omschreven zouden zijn door de klassieke administratieve grenzen, drong zich meer en meer op. Reeds bij de volkstellingen rond het jaar 1960, werd door sommige Europese landen de bewoningseenheid gehanteerd, in andere bleef de gemeente als kleinste geografische eenheid bestaan (3). In

(1) Artikel opgesteld door de heer W. Van Waelvelde met de medewerking van Mevrouw S. Liekens-Rousseau. Het verschijnt eveneens in het Engels in de *Acta Geographica Lovaniensia*. Volume 10. Dekenstraat 2, Leuven. De in België gevolgde werkwijze wordt er nader toegelicht en verduidelijkt met een reeks van case-studies (o.a. Brussel). Bovendien wordt de toepassing van «small area statistics» in Europa en de U.S.A., in een reeks bijdragen behandeld.

(2) Wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel.

(3) Recensements européens de population effectués autour de 1960, ST/CES/3 1964 Nations Unies p. 7-8. Tabel 4.

het kader van de Verenigde Naties werden aanbevelingen verstrekt om zowel de administratieve als de bewoningseenheid in te schakelen bij de statistische classificering. Voor de volkstelling van 1970 (4) werd de « localité » (wat wij als bewoningseenheid vertalen), als volgt omschreven.

De bewoningseenheid is de bevolkingsgroepering wonend in naburige gebouwen. Zij vormt ofwel een dicht bebouwde zone, voorzien van een identificeerbaar verkeersnet, ofwel behoort ze niet tot een dichtbebouwde zone doch maakt een geheel uit, duidelijk aangewezen door een lokaal aanvaarde plaatsnaam. Wanneer aan geen van beide voornoemde voorwaarden voldaan wordt kan zij ook het geheel zijn, waar geen enkel gebouw meer dan 200 m verwijderd is van het naburig gebouw (4 a). De Verenigde Naties geven ook een beknopte definitie: de onderscheiden en ondeelbare bevolkingsgroepering waarvan de leden in naburige woningen verblijven en die een lokaal erkende naam draagt of een eigen statuut bezit (4 b, c).

Aangepast aan de nationale bebouwingsgewoonten stemt de bewoningseenheid in België overeen met de morfologische agglomeratie. Buiten de agglomeratie bevindt zich de « verspreide bewoning ». Deze indeling vergemakkelijkt ook de afbakening van stedelijke, verstedelijkte en agrarische zones zoals aanbevolen door de Verenigde Naties (5) en tevens de typering van de gemeenten naar hun graad van verstedelijking.

De publikaties van gegevens volgens de door de Verenigde Naties aanbevolen geografische eenheden, bevordert de vergelijkbaarheid van statistieken tussen de landen onderling. Op Europees niveau in het bijzonder kunnen deze gegevens benut worden o.a. in verband met beslissingen in Benelux, E.E.G. of in nog ruimer verband.

c) *Bevordering van de vergelijkbaarheid van statistische gegevens in de tijd.*

De resultaten van opeenvolgende tellingen moeten vergelijkbaar zijn om ontwikkelingen in de tijd te kunnen volgen. Door grenscorrecties of fusies van gemeenten kunnen de vergelijkingen op het gemeentelijk vlak bemoeilijkt worden. In zoverre de afgestane gebieden van bepaalde gemeen-

ten als afzonderlijke sectoren worden beschouwd en gegevens beschikbaar komen volgens deze sectoren, kan de vergelijkbaarheid van de statistische gegevens over verschillende jaren worden verzekerd.

2. — *Indelingen naar micro-geografische eenheden bij de algemene tellingen in België.*

a) *Algemene tellingen tijdens de periode 1846-1947.*

Dat aan de ruimtelijke groepering van de bevolking, bij de eerste algemene telling in het onafhankelijke koninkrijk België, op 15 oktober 1846, reeds aandacht werd geschonken, blijkt uit volgend citaat: « Il se trouve que, dans les communes rurales de la Flandre orientale, les maisons habitées sont presque aussi agglomérées que dans les villes du Limbourg. Du reste il convient de remarquer que, dans l'étendue territoriale des villes, se trouvent comprises des parties rurales plus ou moins grandes » (6).

Binnen de administratieve grenzen van de gemeenten werd een indeling in dorpen, gehuchten en afhankelijkheden ingevoerd met het oog op de vaststelling der bevolkingscijfers van deze woonkernen. De wijknaam, waaronder het onderdeel bekend stond, onderscheidde elk van de indelingen. Voor gemeenten met een grote bebouwingdichtheid gebeurde een indeling in secties. De formulieren bevatten daarom vermeldingen als: quartier, section ou hameau.

Het is echter onmogelijk de territoriale uitgestrektheid van deze indelingen thans nog vast te stellen. Zij konden ook zeer heterogeen zijn naar bevolkingsspreiding zelfs binnen eenzelfde gehucht of sectie. De afbakening ervan gebeurde door de gemeentebesturen, aan wie geen bepaalde instructies werden gegeven.

De voornaamste bevolkingsgegevens evenals enkele gegevens over de woningen — aantal bewoonde en onbewoonde huizen, aantal verdiepingen, aantal vertrekken — werden volgens plattelandsgemeenten enerzijds en steden anderzijds gepubliceerd. Geen enkel criterium voor de indeling naar deze twee categorieën werd verstrekt in de boekdelen over de telling.

Bij alle daaropvolgende tellingen werd alleen nog de gemeente behouden als kleinste geografische eenheid waarvoor tabellen werden opgesteld.

Bij de telling van 1866 werd ook het onderscheid tussen plattelandsgemeenten en steden niet meer behouden: « La division par villes et cam-

(4) a. Recommandations européennes concernant les recensements de population de 1970 ST/CES/13 1969 Nations Unies p. 11-13.

b. Principes et recommandations concernant les recensements de population de 1970. Etudes statistiques M/nr 44 1968 Nations Unies p. 57.

c. Principes et recommandations concernant les recensements de l'habitation de 1970. Etudes statistiques M/nr 45 1968 Nations Unies p. 63.

(5) zie (4) a. op. cit. p. 12-13.

b. op. cit. p. 60.

c. op. cit. p. 63.

(6) Recensement 1846 - Population p. XXII.

pagnes ne reposant sur aucune base bien établie, on a renoncé à cette distinction et l'on y a substitué deux nouveaux groupes, se rapportant à l'article 132 de la loi provinciale, qui assimile les villes de moins de 5.000 habitants aux communes rurales. Ces deux groupes comprenant d'un côté les communes de moins de 5.000 habitants et de l'autre les communes de 5.000 habitants et plus, remplaceront désormais la division par villes et campagnes. Cette décision a été appliquée à partir du recensement au 31 décembre 1866 » (7). Deze laatste indeling bleef inderdaad behouden doch soms aangevuld met andere grootteklassen.

De behoefte aan een groepering van gemeenten in het raam van de arrondissementen en de provincies, kwam tot uiting bij de telling van 1910. De militiekantons werden inderdaad gebruikt als schakel tussen de gemeente en het arrondissement. De ruimtelijke betekenis ervan is echter gering.

Vanaf de telling van 1920 werden sommige gemeenten gegroepeerd in agglomeraties.

Het idee om de ruimtelijke entiteiten binnen de administratieve eenheden nauwkeuriger te beschrijven en hun ontwikkeling beter te volgen, zoals het in 1846 tot stand kwam, heeft dus geen opgang gemaakt en werd gedurende ongeveer een eeuw quasi volledig verwaarloosd.

b) *Volks- en woningtelling op 31 december 1961.*

De noodzaak om de stedelijke agglomeraties in geografische eenheden te splitsen heeft zich overal ter wereld opgedrongen, omwille van de snelle demografische en morfologische expansie van de stedelijke aggregaten in de 20^e eeuw. Gedetailleerde analyses over onderdelen van gemeenten werden doorgevoerd, eerst voor sommige steden van de Verenigde Staten, later voor enkele steden van o.a. Frankrijk, Nederland, Zweden, Columbia, Argentinië (8).

Indien België zijn wetenschappelijke achterstand op dit gebied wilde inhalen, was het gewenst bij de algemene tellingen tot een indeling van statistische gegevens volgens onderdelen van gemeenten te komen. De noodwendigheid bleek alleen reeds uit de hoge gemiddelde bevolkingsdichtheid en de stedelijke traditie van ons land (9).

Tijdens de voorbereiding van de tellingen van 31 december 1960 (10) werd door het Nationaal Instituut voor de Statistiek, contact opgenomen met de Belgische Vereniging voor Sociologie. Een interuniversitaire commissie werd opgericht om een afbakening van telsectoren binnen sommige gemeenten te ontwerpen. De directeur van het Centrum voor Socio-Godsdienstig Onderzoek, de heer F. Houtart, nam het grootste deel van het voorbereidend werk op zich. Aangezien binnen de agglomeraties de bevolkings- en bebouwingsstructuren zeer complex zijn, en de ruimtelijke onafhankelijkheid ten opzichte van de administratieve grenzen er meest voorkomen, werd overeengekomen de indeling in tellingssectoren tot de vijf grote agglomeraties te beperken.

Een onderzoek in de Verenigde Staten, Canada, Frankrijk en Nederland, wees er op dat in deze landen meestal het « huizenblok » — door de Fransen « îlot » genoemd — als onderverdeling werd gebruikt. Soms werden ze samengevoegd tot sectoren (11). Het huizenblok is de geografische ruimte begrepen tussen drie, vier of nog meer straten, spoorwegen, waterlopen of andere geografische elementen, naargelang van de omstandigheden.

Als voornaamste bezwaren t.a.v. de aanwending van deze eenheid werden ingebracht, enerzijds het groot aantal onderdelen waarmee moest gewerkt worden en anderzijds het weinig homogeen karakter ervan, in de steden althans, als gevolg van de diversiteit in socio-economische stratificatie van de bevolking in de begrenzen straten. Ook de technische en economische studiedienst van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting was dezelfde mening toegedaan en stelde voor, sectoren af te bakenen op basis van een voorafgaand gedetailleerd onderzoek over het bebouwingstype.

Het Nationaal Instituut voor de Statistiek had reeds medegedeeld dat het technisch mogelijk was als volgt te werk te gaan : de huizenblokken zouden worden genummerd en aldus worden aangekend op een topografische kaart. De tellers, in het bezit van een kaart van hun telgebied, zouden de nummers van de huizenblokken vermelden op de ingezamelde telformulieren.

Bij de bewerking door middel van ponskaarten, waarin de nummers zijn overgebracht, zouden enkele karakteristieken per huizenblok worden bepaald, vb. :

1. totale bevolking ;

(10) Wegens politieke redenen werden de tellingen verschoven naar 31 december 1961.

(11) F. Houtart : op. cit. p. 90-108.

(7) Statistique de la Belgique Population - Recensement 1866 p. XVI.

(8) F. Houtart : De verdeling der stedelijke agglomeraties in tellingssectoren. Tijdschrift voor sociale wetenschappen 1957 n° 2 p. 91-95.

(9) P. Georges : La ville Paris 1952, pl. 78.

2. woningtypes : één-gezinsgebouwen of meer-gezinsgebouwen ;
3. beroepsstructuur van de bevolking.

Op grond van deze gegevens en tevens gebruik makend van de reeds gekende ecologische gegevens (o.a. versperringen, zoals grote verkeersaders, groene ruimten, nijverheidszones, enz.) zouden de huizenblokken kunnen worden gegroepeerd in telsectoren.

De telsector zou de basis hebben gevormd voor de publikatie van een achttal eenvoudige tabellen, waarin de bevolking werd ingedeeld naar geslacht, leeftijdsklassen en burgerlijke staat, geboorteplaats, nationaliteit (in de steden), taal, woningtypes, gezinnen, aantal kinderen, beroep. (12).

In 1960 konden de plannen echter niet worden verwezenlijkt. Men trachtte nog een eerste vereenvoudiging door te voeren door onmiddellijk sectoren af te bakenen binnen de gemeenten van de vijf agglomeraties : Antwerpen, Brussel, Gent, Luik, Charleroi, met medewerking van instanties die deze steden kenden. Wegens technische moeilijkheden moest ook van dit plan worden afgezien. Het statistisch onderzoek volgens telsectoren van gemeenten werd verlegd naar een latere periode.

c) *Volks- en woningtelling op 31 december 1970.*

Bij de voorbereiding van de laatste algemene tellingen werd, op initiatief van Professor Van der Haegen van de Leuvense Universiteit, het probleem van de indeling der gemeenten in micro-geografische sectoren terug aan de orde gesteld. Met de medewerking van het Nationaal Instituut voor de Statistiek werden de mogelijkheden voor praktische verwezenlijking onderzocht. Een ontwerp werd opgesteld en ter advies voorgelegd aan de Hoge Raad voor de Statistiek (13). In zijn vergadering van 1 december 1969, werd het plan ter indeling van de gemeenten in statistische sectoren bij de uitvoering van de volks- en woningtelling op 31 december 1970, goedgekeurd.

De Dienst voor het Algemeen Beleid van de Ruimtelijke Ordening van het Ministerie van Openbare Werken betoonde eveneens een grote belangstelling voor het ontwerp. Minister de Saeger verleende een studieopdracht aan de groepen

(12) Verslag van de commissie voor de verdeling van de stedelijke agglomeraties in tellingssectoren. Doc. I (58) 1 van de Hoge Raad voor de Statistiek. Deze commissie was samengesteld uit dhr. Houtart, Mevr. Claes-Dewez, Mej. Leplae, dhr. Morsa en Mevr. Versichelen.

(13) Officiële instelling die de Minister, onder wiens bevoegdheid het Nationaal Instituut voor de Statistiek ressorteert, adviseert bij de inrichting van elke nieuwe statistiek.

O.R.O. (Onderzoekcentrum voor ruimtelijke ordening) en CREAT (Centre de recherches pour l'aménagement du territoire) van de Katholieke Universiteit van Leuven, die belast werden met de afbakening van woonentiteiten binnen de gemeenten. Door bemiddeling van het Ministerie van Openbare Werken zou de nodige documentatie (o.a. topografische kaarten) bezorgd worden.

Het Nationaal Instituut voor de Statistiek verleende zijn medewerking in verband met de technische mogelijkheden tot realisatie in het raam van de volks- en woningtelling.

In de eerste fase werd het voorstel ter codering van de geografische eenheden uitgewerkt. De indeling in statistische sectoren mocht niet beperkt blijven tot de gemeenten van de vijf agglomeraties doch moest in elke gemeente worden doorgevoerd. Een eenheid, die zowel voor sterk verstedelijkte als voor typisch agrarische gemeenten kon dienen, moest worden gevonden. Als niveau voor de micro-geografische eenheid aanvaardde men de « buurt »- en « wijk »-indeling. De wijkindeling (maximaal tien per gemeente) bleef beperkt tot de gemeenten met een grote oppervlakte of een groot inwonertal, die bovendien, uit sociaal-geografisch oogpunt, konden ingedeeld worden in twee of meer gebieden met onderling sterk afwijkende structuur of verschillende polarisatie. De grens tussen de wijken zou zoveel mogelijk samenvallen met wegen, waterlopen, spoorwegen e.d.

De buurt vormt een onderdeel van de wijk. Omwille van de decimale codering was het wenselijk maximaal niet meer dan 10 buurten per wijk te onderscheiden. Deze indeling streeft ernaar kleinere homogene eenheden af te bakenen, waarvan de eenvormigheid volgt uit een morfologisch, functioneel, sociaal kenmerk zoals industriezones, buurten met sociale woningbouw, buurten met verspreide bewoning, schoolbuurten, eventueel zelfs winkelstraten die zich duidelijk van de rest van de buurt onderscheiden. De buurt is begrensd door een aantal straten, in het bijzonder in gebieden met aaneengesloten bebouwing, of door scheidende morfologische of andere infrastructuurelementen. In de landelijke gemeenten werd de aflijning van de buurt gebaseerd op het spreidingsbeeld van de bewoning (14). De indeling in buurten en wijken en hun nummering gebeurde door samenwerking van de Professoren Brulard en Van der Haegen van de Leuvense Universiteit, een aantal geografen, het Ministerie van Openbare

(14) Methodologisch interimrapport : Afbakening van operationele teleenheden binnen de gemeente ten behoeve van de volkstelling op 31 december 1970 — Ministerie van Openbare Werken — Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening — Mei 1970.

Werken en het Nationaal Instituut voor de Statistiek. Kaartenmateriaal, luchtfoto's, zo nodig opname ter plaatse en contact met het gemeentebestuur, kennis van de eigen streek, waren de basiselementen voor de afbakening.

Een adequate codering van de buurten, die t.a.v. de telling de naam kregen van statistische sectoren, verschaft de mogelijkheid om ze te groeperen, enerzijds tot wijken die in voorkomend geval overeenstemden met gehuchten, doch anderzijds ook tot eenheden met geagglomereerde bewoning, met verspreide bewoning of met agrarisch karakter. Deze entiteiten konden zowel binnen de gemeente als los van elke administratieve indeling gegroepeerd worden.

Voor de 2 585 gemeenten werden in totaal 14 844 statistische sectoren afgebakend. Bijlage 1 bevat een tabel waarin de gemeenten werden ingedeeld naar hun inwonertal en hun aantal statistische sectoren.

3. — Uitvoering van de tellingen op 31 december 1970.

a) *Algemeen.*

Het Nationaal Instituut voor de Statistiek, verantwoordelijk voor de organisatie van de algemene volks- en woningtelling op 31 december 1970, verstrekke de nodige instructies aan de gemeentebesturen. Deze laatste moesten de tellers aanwerven die belast werden met de distributie en het verzamelen van de telformulieren en de controle van de verstrekte inlichtingen.

Voor de volks- en woningtelling werden drie vragenformulieren gebruikt :

- 1) het individueel telformulier (model B) bevatte vragen omtrent geboorteplaats, vorige verblijfplaats, nationaliteit, voornaamste bron van levensonderhoud, gevolgd onderwijs voor de schoolbevolking en bereikt onderwijsniveau voor de overige bevolking, beroep en bedrijf, werkgemeente, vervoermiddel en afstand tussen woon- en werkadres, bijberoep, de huwelijksvruchtbaarheid, de lichamelijke handicaps van blijvende aard.
- 2) het woningtelformulier (model C) bevatte de gegevens omtrent de samenstelling van het gezin, geslacht, verwantschap met het gezinshoofd, burgerlijke staat en leeftijd van de gezinsleden en verder over allerlei karakteristieken van de woning (aard, aantal vertrekken, oppervlakte, eigendom/huur, bouwtegvak, gerieflijkheden).

- 3) het aanvullend woningtelformulier (model D) was bestemd voor de verzameling van gegevens over de tweede woningen, de vakantiewoningen en de onbewoonde woningen en moest ingevuld worden door de teller zelf.

Bij de verzameling van de documenten moesten de individuele telformulieren gegroepeerd worden per gezin en ingeschoven in het woningtelformulier.

Op de woningtelformulieren (C en D) moest het code-nummer van de statistische sector (zie b) hieronder) waarin de woning gelegen was, vermeld worden. Door een nummeringssysteem van de formulieren konden alle gegevens van de vragenformulieren B en C met elkaar in verband gebracht worden.

b) *Nummering van de statistische sectoren.*

Iedere sector binnen een gemeente werd gekenmerkt door een codegetal van twee cijfers. Het eerste cijfer verwees naar de wijk waartoe de buurt behoort, het tweede cijfer naar de buurt. Het buurtnummer 0 werd gebruikt om de kern van de wijk aan te duiden terwijl de buurtnummers 8 en 9 voorbehouden werden voor een landelijke zone met verspreide bewoning. De code 99 werd aangewend voor de rondreizende bevolking in vaartuigen of woonwagens of voor de gezinnen in het buitenland (bv. militairen, diplomaten) die geen woning hadden in de gemeente. Indien de wet van 14 februari 1961 voor de economische expansie, de sociale voorzorg en het financieel herstel de grenzen van gemeenten gewijzigd had, werd aan het gebiedsdeel dat werd afgestaan aan een andere gemeente, een afzonderlijk wijknummer toegekend.

Het codenummer van de sector samen met de code van de gemeente identificeerde iedere buurt binnen het gehele rijk.

c) *Onderrichtingen aan de gemeentebesturen en de tellers.*

Tegen eind november 1970 werd de topografische kaart op schaal 1 : 10 000 — voor de agglomeraties met grote dichtheid op 1 : 5 000 — waarop het resultaat van de afbakening van de buurten en de nummering ervan was aangeduid, aan de gemeenten toegestuurd. Tegelijk ontvingen de burgemeesters inlichtingen over de indeling van hun gemeente in statistische sectoren en over de te volgen methode voor het aanbrengen van de codenummers op de telformulieren (zie verklarende nota in bijlage 2). In de verklarende nota werd aan de gemeentebesturen de mogelijkheid geboden om, binnen een bepaalde periode, verant-

woorde wijzigingen voor te stellen t.a.v. de indeling in sectoren. Door een 100-tal gemeenten werd dan ook een aanvraag ingediend, die na onderzoek en overleg een aanpassing van de begrenzing meebracht. Zo werd ook een beroep gedaan op de medewerking van de gemeentebesturen om aan elke buurt een benaming te geven die bij voorkeur, met een in de volksmond gangbare en op de topografische kaarten vermelde naam diende overeen te stemmen.

Door de gemeentebesturen werd aan ieder teller een telgebied toegewezen. De omschrijving ervan bestond in een opsomming van de straten en pleinen en de nummers van de gebouwen waar de teller moest instaan voor de distributie en de verzameling van het telmateriaal.

Het aldus afgebakend telgebied werd beschreven op het schutblad van de « Handleiding van de teller » zoals hieronder voorgesteld.

TELGEBIED

van M. , teller n°

Eventueel op de telformulieren mod. C en D te vermelden nummer van de sector der gemeente	STRATEN, PLEINEN OF ANDERE PLAATSNAMEN	Nummers van de in het gebied begrepen gebouwen (voor elke straat, plein, enz. het eerste en het laatste nummer)

Door confrontatie met de topografische kaart kon worden aangeduid welke straten en gebouwen behoorden tot de sector of de sectoren die gelegen waren binnen het aan de teller toegewezen gebied.

Voor de vermelding van het sectornummer op de telformulieren C en D bestonden twee mogelijkheden :

- ofwel aantekening door de teller op het ogenblik zelf van de verrichtingen;
- ofwel codering achteraf door het gemeentebestuur na inzameling van al het telmateriaal door de tellers.

4. — Gegevens per statistische sector.

De gegevens van de telling worden door het Nationaal Instituut voor de Statistiek na controle en registratie op ponskaart, magneetband of -schijven, verwerkt en in tabelvorm gebracht door middel van een computer.

Deze nieuwe technische apparatuur maakt het mogelijk een meer uitgebreide informatie te realiseren dan vroeger. Met ongeveer hetzelfde grondmateriaal kunnen meer tabellen, waarin de gegevens naar verschillende kenmerken zijn gerangschikt, worden opgesteld. Voor de tellingen van 1970 behelst het programma ongeveer 150 tabellen, waarvan een groot gedeelte zal worden opgesteld per gemeente en arrondissement en quasi alle per provincie en taalstreek en tenslotte voor het Rijk in zijn geheel.

Bij de keuze van de tabellen, die per statistische sector van gemeente moeten worden opgesteld, dient rekening te worden gehouden met een aantal factoren :

- a. Vermits een groot aantal sectoren werd bepaald (14 894 voor 2 585 gemeenten) is de frequentie van sommige verschijnselen per sector soms zeer gering. De combinatie van verschillende kenmerken is dan ook weinig relevant.
- b. Sommige studiën steunend op bepaalde tabellen uit het algemeen programma, hebben geen betekenis op het sectoriële vlak van de gemeente.
- c. Een gedetailleerde bewerking van het telmateriaal per sector zou tot een te groot aantal tabellen leiden, die enerzijds toch niet kunnen gepubliceerd worden en anderzijds weinig gebruikt worden voor onderzoek.

Vooraleer aan het tabellenprogramma kon gedacht worden moest ook nog het volgende gerealiseerd worden.

a. Benaming van de sectoren.

Op grond van de topografische kaarten en kennis over de benamingen van wijken en gehuchten kon de plaatsnamenlijst ter identificatie van de sectoren, in vele gevallen, rechtstreeks worden opgesteld.

Voor de sectoren waarvoor dit nog niet kon gebeuren, zal andermaal een beroep worden gedaan op de gemeentebesturen.

b. *Overzichtskaarten op schaal 1 : 100.000.*

De benaming van de sector geeft nog geen nauwkeurig idee van zijn begrenzing.

Bij de publikatie van de resultaten is het dan ook wenselijk dat de statistiekgebruiker zou beschikken over een topografische kaart.

Door de medewerking van het Ministerie van Openbare Werken zal het mogelijk zijn een verzameling overzichtskaarten op schaal 1 : 100 000 ter beschikking te stellen (of wellicht te publiceren) die een nauwkeuriger inzicht zullen mogelijk maken. Een reproductie van dergelijke kaart is opgenomen in bijlage 3. In de toekomst zal op deze kaarten nog een kilometrisch vierkantennet aangebracht worden.

c. *Oppervlakte van de sectoren.*

Door planimetrering op de topografische kaarten met schaal 1 : 10 000 zal de oppervlakte bepaald worden van elke statistische sector.

In verband met de structuur van de tabellen werd beslist in de voorkolom een opsomming te verstrekken van de sector-nummers met eventueel een totaal per wijk en steeds een totaal voor de morfologische bevolkingsagglomeraties (geagglomerceerde bewoning) enerzijds en de verspreide bewoning anderzijds. Voor iedere sector zou dus in elke tabel een regel bestaan. In de kop van de tabel zou de differentiatie van de op te nemen gegevens worden vermeld, waarbij de detaillering tot een minimum moet worden beperkt.

Bij de keuze van de onderwerpen werd rekening gehouden met de doelstelling om voor elke buurt en bijgevolg voor elke wijk en woonkern, een algemeen demografisch, sociaal, economisch, geografisch beeld te schetsen dat zo goed mogelijk voldoet aan de behoeften van de diverse onderzoekers en vorsers.

Een overzicht van het tabellenprogramma wordt verstrekt in bijlage 4, waarin de gegevens worden gegroepeerd in drie afdelingen : totale bevolking, beroepsbevolking en woningen. Hieronder wordt een verantwoording gebracht van de keuze.

Als basisgegeven is vanzelfsprekend eerst gedacht aan het bevolkingsaantal naar geslacht en de oppervlakte van elke sector, waaruit dan de bevolkingsdichtheid van het gebied kan afgeleid worden. Het totale bevolkingscijfer en het dichtheids-cijfer vormen de kennismaking met een gebied, in het bijzonder met het spreidingspatroon. Deze cijfers worden niet alleen opgesteld per sector, doch ook voor de geagglomerceerde en de verspreide

bewoning. Zij duiden het belang aan van de woonkern (morfologische kernagglomeraties) ten opzichte van de eventueel bestaande gehuchten (overige morfologische agglomeraties) en van de verspreide bewoning.

Het dichtheidscijfer samen met andere demografische gegevens in verband met de leeftijdsstructuur, de gezinsgrootte, het jaar van vestiging in de woongemeente vormen een nuttige inlichtingsbron voor planologische studies over het stimuleren of afremmen van de uitbouw en de uitrusting van kernen in het kader van de ruimtelijke ordening. De selectieve attractiekracht van een buurt of wijk kan er uit afgeleid worden.

De vermelding van het aantal vreemdelingen, hoewel niet relevant voor alle gemeenten, kan zeer karakteristiek zijn voor sommige sectoren.

Het grootste belang kan gehecht worden aan de studie van de socio-economische structuur van de bevolking der sectoren. Naast de leeftijdsgroepen, en de grootte van de gezinnen moeten als essentiële gegevens beschouwd worden : het onderwijsniveau van de bevolking, de grootte en de samenstelling van de beroepsbevolking naar activiteit, plaats van tewerkstelling en sociale stratificatie. Hierbij denken wij aan de studie der problemen inzake de infrastructuur op sociaal-cultureel niveau (onderwijs, volksgezondheid, sport, brandweer, bibliotheken, jeugdbeweging, enz.) het commercieel beleid en het marktonderzoek van particuliere bedrijven (publiciteits-agentschappen, banken, verzekeringen, transport, enz.), de arbeidsmarkt, de vestiging van ondernemingen, enz. De cijfers over de arbeidsmobiliteit zijn basisgegevens voor verkeers- en vervoerinstanties in verband met de lokale verkeerstechnische uitrusting.

De bewoningsstructuur hangt rechtstreeks af van de ontwikkeling en de samenstelling van de bevolking. Het is onontbeerlijk bij het nemen van opties voor de toekomst, het huidige woningbestand te kennen. Het aantal woningen, het aantal en de oppervlakte van de woonvertrekken, hun uitrusting, hun ouderdom zijn fundamentele inlichtingen bij een planmatige sanerings- of bouwpolitiek op het niveau van de stadskern, de gemeente of zelfs het gewest.

In sommige gemeenten kan uit de socio-economische gegevens blijken dat in bepaalde sectoren de tewerkstelling, in andere de ontspanning van groter belang is. De vermelding van het aantal tweede woningen of vakantiewoningen, en het aantal leegstaande woningen is een complementair indicatief van het gedifferentieerd bodemgebruik.

Het ruimtelijk leefmilieu binnen een buurt zal kunnen benaderd worden door de verhouding tussen de bewoning in eigendom of in huur, de ouderdom van de gebouwen en de gerieflijkheden van de woningen. De gegevens omtrent de gerieflijkheden van de woningen wijzen op de noodzakelijke aanpassingen van openbare infrastructurale uitrustingen binnen de buurt, zoals waterbedeling, collectors, rioleringscapaciteit e.a.

Het gebouwentype (ééngezinshuis of appartementsgebouwen) is een specifiek morfologisch gegeven dat een stedenbouwkundige betekenis bezit in verband met de aanleg of sanering van buurten.

Het verstedelijkingsproces, dat niet alleen het landschapsbeleid, doch ook de leefgewoonten ingrijpend verandert, kan met deze bijzondere gegevens nauwkeuriger beschreven worden. Vooral de spreiding van de bevolking is een belangrijk criterium om de typologie van de gemeenten naar

hun graad van verstedelijking grondiger uit te werken (15).

De keuze van de in bijlage 4 opgesomde gegevens werd bepaald door de meest voor de hand liggende toepassingsmogelijkheden ervan. Het programma is voor verbetering vatbaar. Zowel de afbakening van de statistische sectoren als het bewerkingsplan van de statistiek zijn technisch zeker nog niet volmaakt. De invoering in de Belgische statistiek van de statistische sector als een aanvullende ruimtelijke eenheid naast de gemeente moet tenslotte als een poging beschouwd worden, waarbij het Nationaal Instituut voor de Statistiek open staat voor elke opbouwende kritiek.

(15) W. Van Waelvelde en H. Van der Haegen : Typologie van de Belgische gemeenten naar graad van verstedelijking. Statistisch Tijdschrift nr. 9, september 1967.

INDELING VAN DE GEMEENTEN NAAR INWONERTAL EN HUN AANTAL
STATISTISCHE SECTOREN.

AANTAL STATISTISCHE SECTOREN	Inwonertal				Totaal aantal gemeenten
	< 1 000	1 000 - < 5 000	5 000 - < 10 000	10 000 en meer	
1	52	1	—	—	53
2	451	108	1	—	560
3	248	166	3	1	418
4	167	203	8	—	378
5	69	186	16	1	272
6	54	119	18	7	198
7	22	77	38	6	143
8	18	52	35	9	114
9	8	42	28	13	91
10 - < 15	20	68	80	65	233
15 - < 20	5	10	14	40	69
20 en meer	1	4	3	48	56
Totaal :	1 115	1 036	244	190	2 585

ALGEMENE VOLKS- EN WONINGTELLING OP 31 DECEMBER 1970.

Verklarende nota betreffende de indeling in statistische sectoren.

1. *Algemene principes.*

1.1. Om het rendement van de volkstelling te verhogen en tegemoet te komen aan de wens van gemeentelijke en andere gebruikers wordt het gemeentelijk grondgebied ingedeeld in « statistische sectoren ». Bij de publikatie der telling zullen aldus bepaalde gegevens (o.a. bevolkingsaantal) per sector bekomen worden. Iedere sector krijgt een codegetal dat bestaat uit twee cijfers. Dit codegetal wordt op de daartoe voorziene plaats op de formulieren aangebracht.

1.2. Op de hierbij gevoegde topografische kaart op 1/10 000 worden de grenzen van de sectoren aangeduid met een stippellijn. Ieder woningtelformulier mod. C en aanvullend woningtelformulier mod. D krijgt het codegetal waartoe het behoort. De telformulieren die betrekking hebben op inwoners die geen woonverblijf hebben in de gemeente en er toch moeten geteld worden (bv. schippers, gezinnen in woonwagens, gezinnen in het buitenland) krijgen een conventioneel codegetal 99.

2. *Indeling van de inwoners in sectoren.*

2.1. Om te bepalen welke codenummers op de telformulieren moeten aangebracht worden zal men de topografische kaart op 1/10 000 gebruiken. Ieder gebouw bevindt zich binnen een sector afgeleid door een stippellijn en (of) een volle lijn die de gemeentegrens weergeeft. Wanneer deze lijnen op de kaart moeilijk leesbaar zijn er dus gevaar van verwarring bestaat, worden de zwarte lijnen die de sectoren afgrenzen versterkt door een rode lijn. De grenzen van de sectoren volgen in het algemeen topografische kenmerken die gemakkelijk op de kaarten en op het terrein te volgen zijn.

2.2. *In de landelijke gemeenten* worden de zones met aaneengesloten bebouwing afgeleid aan de hand van geografische criteria gebaseerd op het huidige verspreidingsbeeld van de bebouwing.

Meestal zal de begrenzing van deze zones zoals die voorkomen op de kaart niet overeenkomen met deze bepaald op de gewestplannen. De grenzen van de sectoren met aaneengesloten bebouwing lopen dikwijls achter de tuinen aanpalend aan de woningen. In vele gevallen worden gehuchten, huizen, afzonderlijke hoeven gegroepeerd in een sector « *met verspreide bebouwing* » (deze sectoren hebben steeds een codegetal dat eindigt op een 9 of een 8). Een groot gedeelte van de oppervlakte van de gemeente kan ingenomen worden door dergelijke sectoren.

2.3. *In de gemeenten met een dichte bevolking* lopen de sectorgrenzen in het midden van de straat.

Het is dan nodig even en oneven huisnummers te onderscheiden om de huizen onder te brengen in de juiste sector. In vele gevallen kan de sectorgrens die achter de huizen loopt een huis op de hoek van twee straten in twee snijden. In dat geval is het de ligging van de voornaamste toegang die het huis indeelt bij een bepaalde straat en bijgevolg in een bepaalde sector.

3. *Te volgen methode voor het aanbrengen van de codenummers op de telformulieren.*

Voor het aanbrengen van de codenummers in het daartoe bestemde vakje op de woningtelformulieren mod. C en de aanvullende woningtelformulieren mod. D kunnen twee methoden gevolgd wor-

den. De keuze wordt, naar gelang van de omstandigheden, overgelaten aan het gemeentebestuur.

1. De tellers verrichten hun werk zoals omschreven in de instructies. Na de inlevering van het telmaterieel worden één of meer personen, aangeduid door het Gemeentebestuur, belast met het aanbrengen van de code-nummers, op grond van de toegestuurde topografische kaart. Vooraf zal men echter duidelijk moeten onderzoeken welke straten en vooral welke nummers van huizen voor sommige straten in elke sector moeten worden ondergebracht.
2. Bij de indeling van de telgebieden en hun verdeling onder de tellers wordt rekening gehouden met de statistische sectoren. Bij de omschrijving van ieder telgebied wordt, voor elke teller, aangeduid welke straten en eventueel welke huisnummers in iedere statistische sector thuis horen en welke code-nummers voor de betrokken sectoren moeten toegepast worden. De vermelding hiervan kan gebeuren op de binnenzijde van het schutblad van de « Handleiding van de teller ».

Bij het rondhalen van de telformulieren zullen de tellers dan zelf de juiste codenummers kunnen aanbrengen op de telformulieren.

4. *Voorstellen tot eventuele wijziging van de statistische sectoren.*

Indien de gemeentelijke administratie (het gemeentebestuur) oordeelt dat de indeling in statistische sectoren niet voldoet kan zij wijzigingen

voorstellen. Deze wijzigingen moeten echter schriftelijk verantwoord worden en leesbaar en met zorg (in potlood) aangebracht worden op de kaart op 1/10 000. De verbeterde kaart moet gestuurd worden aan het N.I.S. binnen de veertien dagen die volgen op de ontvangst van deze nota.

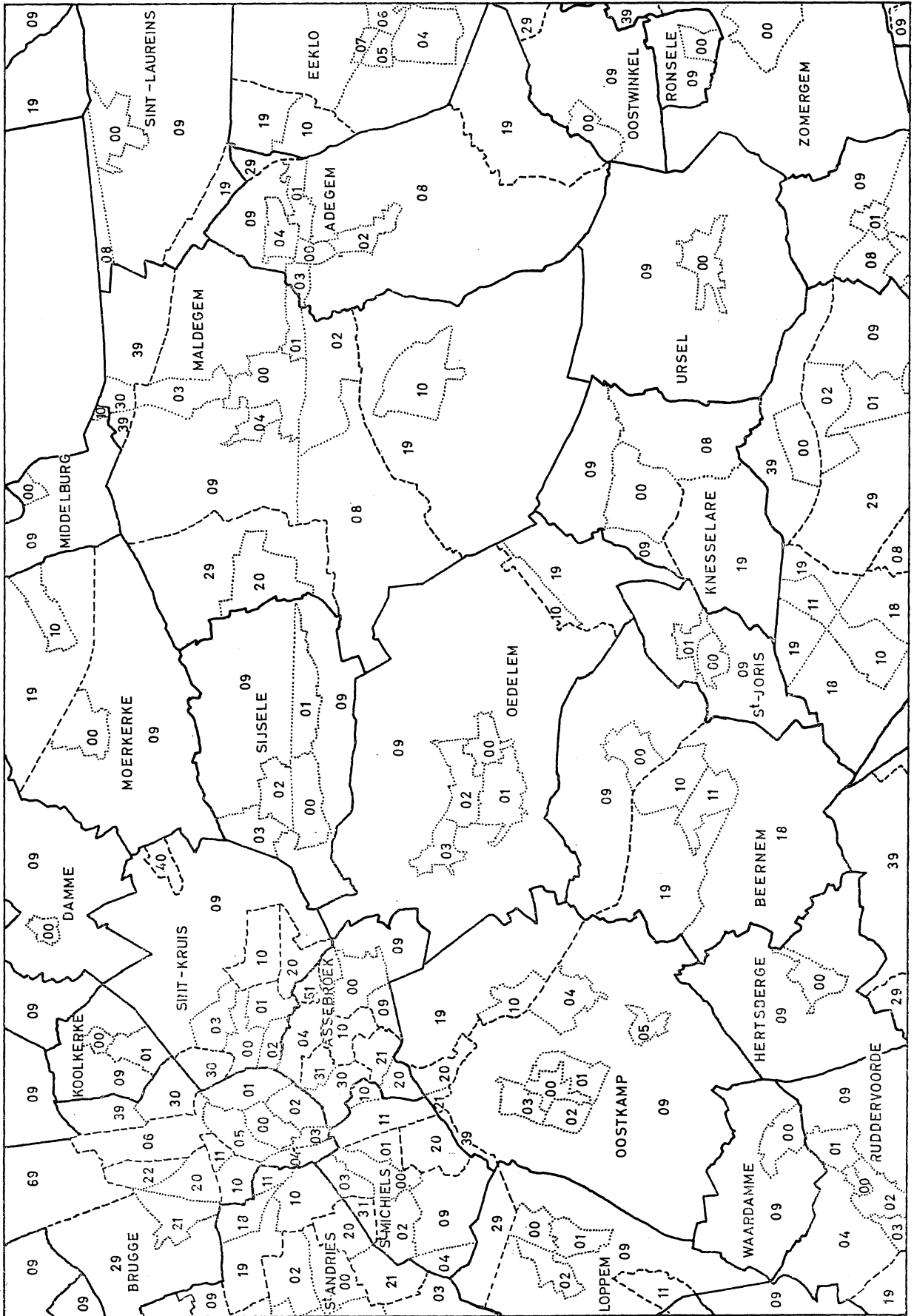
Indien sommige gemeentebesturen over beter aangepaste topografische kaarten van hun gemeente beschikken mogen zij ook deze gebruiken voor het voorstellen van wijzigingen in de statistische sectoren. In dit geval dienen zij er een blanco 2^e exemplaar van deze kaart bij te voegen.

5. *Eventuele voorstellen tot benaming van bepaalde sectoren.*

Met uitzondering van de sectoren met verspreide bewoning en de sector 00, over het algemeen centrum genoemd, mag het gemeentebestuur voor de statistische sectoren namen voorstellen die zij het meest geschikt acht. Hierbij is het wenselijk in de mate van het mogelijke aan te sluiten bij benamingen die reeds op de kaart vermeld zijn.

6. Voor de gemeenten, waar door de laatste verschenen wetsbesluiten, grenswijzigingen worden ingevoerd zal, in elk geval, aan ieder af te scheiden gedeelte dat naar een andere gemeente gaat, in de oorspronkelijke gemeente een afzonderlijk code-nummer toegekend worden. Dit codenummer is vermeld op de kaart. De afbakening van het af te scheiden gebied dient nauwkeurig te gebeuren op grond van de wettelijke beschikkingen.

Model van overzichtskaart op schaal 1 : 100.000.

TABELLENPROGRAMMA VOOR DE BEWERKING VAN DE VOLKS- EN WONINGTELLING
PER STATISTISCHE SECTOR.

- Bevolking*
- 1. Totale bevolking
 - mannen
 - vrouwen
 - totaal
 - 2. Oppervlakte
 - 3. Dichtheid
 - 4. Leeftijdsgroepen
 - 0 - 14 jaar
 - 15 - 24 jaar
 - 25 - 44 jaar
 - 45 - 64 jaar
 - 65 jaar en ouder
 - 5. Vreemdelingen
 - mannen
 - vrouwen
 - totaal
 - 6. Onderwijsniveau van de bevolking die geen onderwijs meer volgt
 - lager + onvoltooid lager secundair onderwijs
 - lager secundair onderwijs
 - hoger secundair onderwijs
 - hoger niet universitair + universitair onderwijs
 - overige
 - 7. Jaar van vestiging in de huidige woongemeente
 - sedert geboorte
 - vóór 1945
 - 1945 tot 1959
 - 1960 en later
 - 8. Aantal gezinnen samengesteld uit :
 - 1 persoon
 - 2 personen
 - 3 personen
 - 4 personen
 - 5 personen
 - 6 en meer personen
 - totaal aantal gezinnen
- Beroepsbevolking*
- 1. Totale beroepsbevolking
 - mannen
 - vrouwen
 - totaal
 - 2. Indeling naar bedrijfsafdeling
 - primaire sector
 - secundaire sector
 - tertiaire sector
 - 3. Plaats van tewerkstelling (naar geslacht)
 - werkend op woonadres
 - werkend in woongemeente, niet op woonadres
 - werkend buiten woongemeente
 - 4. Dagelijks reizenden naar vast werkadres of meldingspunt buiten de woongemeente, naar tijdsafstand
 - minder dan 30 min.
 - 30 min. tot 1 u.
 - 1 u. tot 1 u. 30 min.
 - meer dan 1 u. 30 min.
 - 5. Socio-economische groepen
 - landbouwers
 - zelfstandigen in ambacht en nijverheid
 - zelfstandigen in handel, vervoer en diensten
 - vrije beroepen + kaderpersoneel
 - bedienden en gelijkgestelden
 - arbeiders
 - helpers niet in landbouw
 - werklozen
 - miliciens
 - zonder beroep
 - 6. % der beroepsbevolking t.o.v. de totale bevolking
- Woningen*
- 1. Aantal woningen
 - particuliere + collectieve woningen
 - tweede woningen
 - vakantiewoningen
 - leegstaande woningen
 - totaal
 - 2. Totaal aantal particuliere woningen
 - 3. Particuliere woningen bewoond door
 - eigenaar
 - overige

4. Bouwjaar der particuliere woningen
 - vóór 1919
 - 1919 - 1945
 - 1946 - 1961
 - 1962 en later
 - onbekend
5. Aantal particuliere woningen met
 - 1 vertrek
 - 2 vertrekken
 - 3 vertrekken
 - 4 vertrekken
 - 5 vertrekken
 - 6 en meer vertrekken
6. Totaal aantal bewoners in particuliere woningen
7. Type van gebouw
 - ééngezinshuis
 - meergezinshuis met
8. Gerieflijkheden der particuliere woningen
 - 2 woningen
 - 3, 4 woningen
 - 5 à 9 woningen
 - 10 en meer woningen
 - overige
 - stromend water binnen de woning (1)
 - privaat met waterspoeling binnen de woning (2)
 - badkamer of stortbad (3)
 - centrale verwarming (4)
 - gerieflijkheden (1) + (2) + (3)
 - gerieflijkheden (1) + (2) + (3) + (4)
 - geen keuken
 - keuken $< 4 \text{ m}^2$
 - keuken $> 4 \text{ m}^2$
 - telefoon
9. Gemiddelde oppervlakte (in m^2 per bewoner in particuliere woningen).

De industriële investeringen van de taalstreeken van 1955 tot 1969

1. — Inleiding.

De inhoud van dit artikel heeft betrekking op de verdeling per taalstreek van de bruto-investeringen van de extractieve nijverheid, de be- en verwerkende nijverheid en de bouwnijverheid. De investeringen voor het Rijk van deze bedrijfstakken, stemmen overeen met die welke gepubliceerd werden in de tabellen « Besteding van het Nationaal Produkt » onder de rubriek « Bruto Binnenlandse kapitaalvorming » in de n^{rs} 8/9 van 1970 en 7/8 van 1971 van het Statistisch Tijdschrift en de n^{rs} 21 en 25 van Statistische Studiën.

De afbakening van iedere streek geschiedt voor 1955 tot 1962 op basis van de toenmalige administratieve indeling van het land. In 1963 werden verscheidene gemeenten van de ene naar de andere streek overgeheveld. Met deze wijzigingen werd derhalve vanaf 1963 rekening gehouden. Om de vergelijkbaarheid in de tijd te behouden worden echter voor 1963 en de volgende jaren eveneens cijfers verstrekt voor de samengevoegde arrondissementen Brussel-Hoofdstad, Randgemeenten en Halle-Vilvoorde en voor de Vlaamse streek zonder deze laatste twee arrondissementen.

Tenslotte worden de investeringen eveneens in constante prijzen (prijzen van 1963) medegedeeld, zodat de ontwikkeling van de investeringen eveneens kwantitatief, d.i. na uitschakeling van de prijsontwikkeling, zou kunnen worden beoordeeld.

De regionale uitsplitsingen zijn gebaseerd op de N.I.S.-jaarstatistieken der investeringen (zowel de statistiek der vestigingen in werking als de statistiek der nieuwe vestigingen die nog niet in werking zijn) met extrapolaties voor de industriële vestigingen die niet in deze statistieken zijn opgenomen.

Er werden speciale verdelingen gemaakt op grond van het aantal tewerkgestelde personen (werknemers + zelfstandigen) voor de kleine bedrijven die behoren tot bedrijfstakken waar de

ambachtelijke bedrijvigheid belangrijk is (b.v. kleding en confectie, hout en meubelen).

2. — Regionale structuur van de investeringen der nijverheidstakken (tabellen 1, 2 en 3).

Extractieve nijverheid.

De investeringen in de extractieve nijverheid zijn grotendeels in het Waals landsgedeelte gelokaliseerd. Het relatief aandeel ervan vertoont de neiging om regelmatig te stijgen : immers, het aandeel steeg van 72,5 % in 1955 tot 79,9 % in 1969, met een dieptepunt van 68,9 % in 1958 en een hoogtepunt van 84,2 % in 1968.

De investeringen in deze bedrijfstak, berekend in constante prijzen, wijzen nochtans op een achteruitgang in Wallonië met een gemiddelde groeivoet van —2,5 %.

Daarentegen kent men in het Vlaamse landsgedeelte een daling zowel in relatieve als in absolute waarde : in relatieve waarde kent men een teruggang, gaande van 27,3 % in 1955, naar 19,3 % in 1969 en in absolute waarde van 613 miljoen naar 408 miljoen, wat overeenstemt met een gemiddelde groeivoet van —6,6 %.

Wat het gehele land betreft, kennen de investeringen in de extractieve nijverheid een duidelijke achteruitgang met een gemiddeld groeipercentage van —3,1 %.

Voedingsmiddelen, dranken, tabak

Het grootste relatief aandeel, over de gehele periode, heeft betrekking op de Vlaamse streek ; het vertoont zelfs de neiging te verhogen, vermits het van 58,2 % in 1955, stijgt naar 60,8 % in 1969. Het relatief aandeel van de Waalse streek blijft nagenoeg constant, ongeveer 25 %. Wat het vroegere arrondissement Brussel aangaat, stelt men een lichte achteruitgang vast van zijn relatief belang dat van 15,9 % in 1955, daalt naar 12,8 % in 1969.

Voor de gehele bestudeerde periode constateert men in de drie streken een gematigde groei (1) van de investeringen : 4,8 % voor de Vlaamse streek, 4,7 % voor Wallonië en 2,7 % voor het vroeger arrondissement Brussel, terwijl de gemiddelde groeivoet voor het Rijk 4,4 % is.

Textiel.

Het relatief aandeel van de Vlaamse streek in de investeringen van deze bedrijfstak is overwegend, maar vertoont een neiging tot verminderen (77,3 % in 1955 en 71,2 % in 1969). De gemiddelde groeivoet van deze streek is lager dan die van het Rijk (respectievelijk 3,3 % en 4,0 %). Sterke fluctuaties kenmerken de investeringen in de Vlaamse textielnijverheid; wat het meest opvalt, is de daling met —37,7 % in 1958 en de stijging met 51,2 % in 1960.

Het aandeel van de Waalse streek stijgt gevoelig : van 16,6 % in 1955 naar 25,8 % in 1969; de gemiddelde groeivoet (7,6 %) is er veel hoger dan in de overige streken van het land. In 1960 en 1963 zijn de investeringen in uitzonderlijke mate gestegen : respectievelijk met 105,5 % en 133,7 %.

De ontwikkeling van de investeringen, in constante prijzen, in het Brusselse vertoont geen welbepaalde tendens, alhoewel het relatief aandeel daalt van 6,1 % in 1955 naar 3,0 % in 1969.

De uitzonderlijke stijging van de investeringen in de drie gewesten van het land is typisch voor het jaar 1960.

Kleding en schoeisel.

De gemiddelde groei van de investeringen is opvallend in deze bedrijfstak met evenwel een verschillende groeivoet voor de taalstreken : 17,8 % in Wallonië, 9,1 % in Vlaanderen en 4,7 % in Brussel; de stijging voor het Rijk bedraagt 9,6 %.

Gedurende de beschouwde periode behoudt de Vlaamse streek de eerste plaats met een relatief aandeel van ongeveer 60 %.

Op het einde van de periode staat de Waalse streek op het punt Brussel voorbij te streven. Het relatief aandeel van deze twee streken verloopt in tegengestelde zin : toename voor Wallonië van 14,1 % tot 27,3 % en daling voor de Brusselse

arrondissementen van 25,8 % in 1955 tot 14,2 % in 1969.

Hout en meubelen.

Van alle hier bestudeerde bedrijfstakken is het diegene waarvan de toename van de investeringen voor het Rijk het grootste is; de gemiddelde groeivoet bedraagt 11,4 %.

De Waalse streek kent de grootste stijging (14,3 %), gevolgd door de Vlaamse streek (12,9 %), terwijl Brussel stagneert.

Zowel het relatief aandeel van Vlaanderen als dat van Wallonië neemt opmerkelijk toe ten nadele van Brussel dat zijn relatieve belangrijkheid ziet verminderen van 26,7 % in 1955 tot 7,5 % in 1969. In het jaar 1960 nemen de investeringen in deze bedrijfstak het meest toe in de drie streken (uitgezonderd in Vlaanderen waar de groeivoet in 1969 52,4 % bedraagt).

Papier, drukkerij, uitgeverij.

In het begin van de beschouwde periode, waren de investeringen nagenoeg gelijk verdeeld over de drie landsgedeelten. Alleen in het Vlaamse landsgedeelte stelt men een lichte stijging vast van het relatief aandeel, gaande van 30,4 % in 1955 tot 40,3 % in 1969; een maximum van 60,2 % werd zelfs bereikt in 1967.

Het aandeel van Wallonië blijkt constant te blijven rond de 30 % terwijl het aandeel van Brussel achteruitgaat van 35,8 % in 1955 tot 28,1 % in 1969.

De gemiddelde groeipercentages zijn alle positief : 7,5 % voor het Vlaamse landsgedeelte, 6,4 % voor Wallonië en 4,1 % voor Brussel, dit van het Rijk bereikt 6,1 %.

Chemie en aanverwante activiteiten.

Gedurende de beschouwde periode, steeg het relatief aandeel van het Vlaamse landsgedeelte met een niet te verwaarlozen percentage gaande van 56,2 % in 1955 tot 74,1 % in 1969.

Het aandeel van Wallonië gaat achteruit (22,2 % in 1955 en 19,7 % in 1969) alsook en zelfs in sterkere mate dat van het arrondissement Brussel (21,6 % in 1955 en 6,2 % in 1969).

Wat de investeringen in constante prijzen betreft, is de vooruitgang het duidelijkst in het Nederlandstalig landsgedeelte. De gemiddelde groeivoet bedraagt er 10,1 % en wordt gevolgd door die van Wallonië met 8,5 %, terwijl men in het arrondissement Brussel geen enkele duidelijk afgeleijde tendens kan waarnemen.

(1) De in dit artikel vermelde groeipercentages, zijn steeds berekend op cijfers in constante prijzen. De gemiddelde groeivoeten voor de beschouwde periode zijn gewogen gemiddelden van de jaarlijkse groeipercentages met als wegingscoëfficiënten de desbetreffende geïnvesteerde bedragen van het vorig jaar.

In 1961 is de stijging het sterkst in de drie landsgedeelten.

Klei, keramiek, glas en cement.

Het overwicht van Wallonië is in deze bedrijfstak overduidelijk, voornamelijk bij het begin van de beschouwde periode met een relatief aandeel van 78,2 %; daarna daalt dit aandeel tot 56,5 % in 1969.

Het aandeel van de investeringen in het Nederlandstalig landsgedeelte stijgt in belangrijke mate: in 1955 bedraagt het slechts 17,0 % en het bereikt in 1969 reeds 37,2 %; in 1968 wordt zelfs een piek behaald met 47,4 %.

Het relatief aandeel van Brussel en omgeving vertoont geen welbepaalde tendens.

Het hoogste gemiddeld groeipercentage (8,8 %) vindt men in het Nederlandstalig landsgedeelte; daarna volgt Brussel met 4,0 % en tenslotte Wallonië met slechts 2,4 %.

IJzer, staal, non-ferrometalen, metaalverwerkende nijverheid en scheepsbouw.

De investeringen in Wallonië in deze bedrijfstakken hebben, met uitzondering van 1966, steeds een overwicht gekend: in het begin van de beschouwde periode bedraagt het relatief aandeel 51,9 % (in 1955); in 1960 stijgt het tot 70,2 %; vanaf 1961 constateert men een duidelijke tendens tot dalen van het relatief aandeel van Wallonië, dat in 1969 nog slechts 47,0 % behaalt; in 1966 wordt zelfs een minimum van 21,6 % bereikt.

Het Nederlandstalig landsgedeelte ziet zijn relatief aandeel stijgen van 31,9 % in 1955 tot 43,9 % in 1969; uitzonderlijk wordt zelfs in 1966 een maximum van 71,4 % behaald. De stijging van het relatief aandeel gebeurt in de beschouwde periode op een vrij onregelmatige wijze en kent zelfs meerdere stijgingen en dalingen.

Brussel en omgeving vertoont een duidelijke regressie met een relatief aandeel van 16,2 % in 1955 en slechts 9,1 % in 1969.

In deze bedrijfstakken, waar men de belangrijkste investeringen aantreft in de groep van een verwerkende nijverheid, is het groeipercentage van de investeringen positief in de drie beschouwde streken: 7,2 % in het Nederlandstalig landsgedeelte, 5,1 % in Wallonië en 3,0 % in Brussel en omgeving.

De periode 1960-1962 kent een belangrijke continue stijging van de investeringen in de 3 beschouwde streken.

Overige verwerkende industrieën.

In 1955 zijn de investeringen als volgt over de drie streken verdeeld: 41,9 % in het Nederlandstalig landsgedeelte; 36,1 % in Wallonië en 22,0 % in Brussel en omgeving.

Op het einde van de beschouwde periode (1969) komt men tot de volgende vaststellingen: het aandeel van het Nederlandstalig landsgedeelte is gestegen tot 56,4 %, het aandeel van Wallonië is gedaald tot 34,2 %, terwijl de grootste regressie zich heeft voorgedaan te Brussel en omgeving (het relatief aandeel bereikt er nog slechts 9,4 %).

Anderzijds stelt men vast dat het gemiddeld groeipercentage van de investeringen in beschouwde bedrijfstak het hoogst is in Wallonië, namelijk 11,0 %; het Nederlandstalig landsgedeelte volgt met 8,9 %. Brussel en omgeving vertoont een regressie met een gemiddelde percentage van -2,7 %.

Totale be- en verwerkende nijverheid.

Het relatief aandeel van de Vlaamse streek, welke reeds in 1955 overwegend was met 46,2 % der totale investeringen, is tijdens de beschouwde periode opgelopen tot 56,7 % in 1969. Het verloop is nochtans onregelmatig, namelijk een minimum van 40,3 % in 1960 en een maximum van 68,2 % in 1967.

De gemiddelde jaarlijkse groeivoet is 7,5 %. De groei is nochtans zeer onregelmatig. In 1956 bedraagt hij 23,4 %, in 1957 en 1958, daarentegen, resp. -11,7 % en -19,2 %.

De periode van sterke groei loopt vanaf 1959 tot en met 1966, met een onderbreking in 1963. De twee pieken tijdens deze periode zijn 1961 en 1966 met een gemiddelde jaarlijkse groei van respectievelijk 31,5 % en 34,0 %.

In 1968 verminderen de investeringen in constante prijzen met 16,8 %.

Met uitzondering van 1960, ligt voor de gehele periode het relatief aandeel van het Waalse landsgedeelte lager dan dat van het Vlaamse land. Dit aandeel van Wallonië dat slechts 37,0 % bedraagt in 1955, is evenwel toegenomen tot in 1963, jaar waarvoor een maximum wordt bereikt van 43,7 %; vanaf 1964 is de tendens evenwel omgeslagen en het aandeel van Wallonië is teruggevallen op 33,9 % in 1969. De gemiddelde jaarlijkse groeivoet is 5,7 %. Deze groei verloopt echter zeer onregelmatig: terwijl hij positief is in 1956 (26,8 %), negatief in 1957 en 1958 en nul in 1959, bereikt hij 51,5 % in 1960; in de jaren 1961, 1962 en 1963 blijven de investeringen toenemen. Gedurende de drie daaropvolgende jaren evolueert de groei in

dalende lijn; daarna slaat deze tendens opnieuw om en kent men een voortdurende stijging vanaf 1967.

In *Brussel en omgeving* nemen in de loop van de beschouwde periode de investeringen relatief gezien steeds meer af: het aandeel daalt van 16,8 % in 1955 tot 9,4 % in 1969 met een dieptepunt van 7,9 % in 1967.

De gemiddelde groeivoet der investeringen in constante prijzen is in Brussel de laagste van het land en bedraagt slechts 2,0 % tegen een nationaal gemiddelde van 6,2 %.

Bouwnijverheid.

Het grootste gedeelte van de investeringen van deze bedrijfstak gebeuren in het Nederlandstalig landsgedeelte en het procentueel aandeel blijft bijna onveranderd gedurende de gehele periode: 48,5 % in 1955 en 46,6 % in 1969.

Het relatief aandeel van Wallonië vertoont een licht dalende tendens: 27,6 % in 1955 en 25,6 % in 1969.

Brussel ziet zijn relatief aandeel der investeringen in deze branche stijgen van 23,9 % in 1955 tot 27,8 % in 1969.

De periode 1959-1962 wordt gekenmerkt door een buitengewone expansie van de investeringen in de bouwnijverheid die, in constante prijzen, op nationaal vlak toenemen van 1 955 miljoen F in 1958 tot 5 867 miljoen F in 1962. Deze werkelijk uitzonderlijke stijging uit zich op een bijna gelijke wijze in de drie landsgedeelten.

De gemiddelde groeipercentages voor de periode 1955-1969 zijn positief voor alle landsgedeelten: 6,2 % in Vlaanderen; 6,1 % in Wallonië en 7,4 % in Brussel.

3. — Investeringsstructuur van de be- en verwerkende nijverheid per taalstreek (tabel 5).

Vlaamse streek.

De investeringen in de Vlaamse streek over het jaar 1969 worden gekenmerkt door een overwicht van de « chemie en aanverwante activiteiten » met een relatief aandeel van 29,1 % in de totale investeringen van de be- en verwerkende nijverheid in deze streek. Hierna volgen « IJzer, staal, non-ferrometalen, metaalverwerkende nijverheid en scheepsbouw », met 25,7 % en de bedrijfstak « voedingsmiddelen, dranken en tabak » met 14,4 %. Deze verhoudingen zijn niet dezelfde gebleven gedurende de bestudeerde periode.

De belangrijkste opmerkingen over de ontwikkeling van de structuur zijn:

- de daling van de relatieve belangrijkheid van de voedingsmiddelen, dranken en tabak, die van 22,9 % in 1955, verminderd tot 14,4 % in 1969, met een maximum van 26,8 % in 1958 en een minimum van 9,6 % in 1966;
- de belangrijke daling van het aandeel van de textielnijverheid dat vertrekkend van 19,1 % in 1955 op 9,4 % valt in 1969, met een maximum van 20,4 % in 1960 en een minimum van 6,1 % in 1967;
- voor de overige bedrijfstakken constateert men een verhoging van hun relatief aandeel; bijzonder opvallend is de toeneming van het aandeel van de chemie en aanverwante activiteiten vooral op het einde van de periode, alsook van de bedrijfstak ijzer, staal, non-ferrometalen, metaalverwerkende nijverheid en scheepsbouw.

Waalse streek.

De investeringen in het Franstalig landsgedeelte zijn sterk geconcentreerd in de bedrijfstakken « IJzer, staal, non-ferrometalen, metaalverwerkende nijverheid en scheepsbouw ». In 1955 bedraagt hun aandeel in de totale investeringen van de be- en verwerkende nijverheid in Wallonië 41,5 %.

Dit percentage heeft evenwel belangrijke schommelingen gekend tijdens de beschouwde periode: van 1955 tot 1960 is het zeer regelmatig gestegen, waarbij een maximum van 68,2 % werd bereikt; daarna volgt een bijna continue daling tot 33,0 % in 1969.

In het begin van de periode (jaren 1955-1957) bekleden de investeringen in de bedrijfstak « klei, ceramiek, glas en cement » de tweede plaats met ongeveer 20 %; daarna hebben zij een vrij onregelmatige daling gekend van hun relatief aandeel om nog 7,7 % te bereiken in 1969.

Op het einde van de beschouwde periode neemt de chemische nijverheid de tweede plaats in met 22,7 % in 1969 tegen 10,4 % in 1955.

De meest uitgesproken stijging van het relatief aandeel in de totale Waalse investeringen van de be- en verwerkende nijverheid wordt waargenomen in de bedrijfstak « hout en meubelen »: in 1955 bedraagt het slechts 0,5 % en in 1969 bereikt het 2,8 %.

Brussel en omgeving.

De bedrijfsgroep « IJzer, staal, non-ferrometalen, metaalverwerkende nijverheid en scheeps-

bouw » neemt het grootste deel van de totale investeringen van de be- en verwerkende nijverheid in het Brusselse voor zijn rekening. In 1955 bedraagt het relatief aandeel van deze groep 28,3 % om in 1969 te stijgen tot 33,6 %.

In het begin van de beschouwde periode wordt de tweede plaats ingenomen door de bedrijfstak « Chemie en aanverwante activiteiten » met een relatief aandeel van 22,4 % ; daarna daalt dit aandeel tot 13,3 % in 1969.

De hoogste stijging van het relatief aandeel in het totaal van de verwerkende nijverheid te Brus-

sel wordt genoteerd voor de bedrijfstak « papier, drukkerij en uitgeverij » : in 1955 bedraagt dit aandeel 12,6 % en het is gestegen tot 21,1 % in 1969.

De bedrijfstak « levensmiddelen, dranken en tabak » vertoont een grote stabiliteit gedurende de beschouwde periode : zijn relatief aandeel schommelt rond 20 %.

De gevoelige daling van het relatief aandeel van de bedrijfstak « Overige verwerkende industrieën » dient te worden aangestipt : dit aandeel zakt van 5,2 % in 1955 tot 2,6 % in 1969.

Tabel 1. — VERDELING PER TAAI-STREEK DER INVESTERINGEN IN WERKELIJKE PRIJZEN VAN DIVERSE NIJVERHEIDSTAKKEN.

JAREN	Absolute cijfers (in miljoen F)						In percent van het Rijk				
	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Het Rijk	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad

Extractieve nijverheid.

1955	613	1 627	4	2 244			27,3	72,5	0,2		
1956	818	2 189	8	3 015			27,1	72,6	0,3		
1957	873	2 118	5	2 996			29,1	70,7	0,2		
1958	845	1 883	2	2 730			31,0	68,9	0,1		
1959	568	1 276	5	1 849			30,7	69,0	0,3		
1960	390	1 139	8	1 537			25,4	74,1	0,5		
1961	484	1 546	19	2 049			23,6	75,5	0,9		
1962	368	1 141	13	1 522			24,2	75,0	0,8		
1963	527	1 423	6	1 956	528	5	26,9	72,8	0,3	26,9	0,3
1964	510	1 473	5	1 988	511	4	25,7	74,1	0,3	25,7	0,2
1965	503	1 462	9	1 974	507	5	25,5	74,1	0,4	25,7	0,2
1966	326	1 352	8	1 686	327	7	19,3	80,2	0,5	19,4	0,4
1967	273	1 273	9	1 555	274	8	17,5	81,9	0,6	17,6	0,5
1968	288	1 575	8	1 871	290	6	15,4	84,2	0,4	15,5	0,3
1969	408	1 686	16	2 110	412	12	19,3	79,9	0,8	19,5	0,6

Voedingsmiddelen, dranken en tabak.

1955	1 771	788	484	3 043			58,2	25,9	15,9		
1956	1 994	877	555	3 426			58,2	25,6	16,2		
1957	2 134	925	583	3 642			58,6	25,4	16,0		
1958	2 053	885	559	3 497			58,7	25,3	16,0		
1959	2 137	915	594	3 646			58,6	25,1	16,3		
1960	2 272	952	614	3 838			59,2	24,8	16,0		
1961	2 435	947	718	4 100			59,4	23,1	17,5		
1962	2 812	1 152	899	4 863			57,8	23,7	18,5		
1963	2 906	1 290	799	4 995	3 099	606	58,2	25,8	16,0	62,1	12,1
1964	3 080	1 306	1 006	5 392	3 342	744	57,1	24,2	18,7	62,0	13,8
1965	3 061	1 198	989	5 248	3 300	750	58,4	22,8	18,8	62,9	14,3
1966	3 322	1 473	1 090	5 885	3 662	750	56,4	25,1	18,5	62,2	12,7
1967	3 730	1 554	913	6 197	4 025	618	60,2	25,1	14,7	64,9	10,0
1968	4 421	1 580	1 000	7 001	4 685	736	63,1	22,6	14,3	66,9	10,5
1969	4 651	2 021	977	7 649	4 981	647	60,8	26,4	12,8	65,1	8,5

Textiel.

1955.....	1 480	318	117	1 915			77,3	16,6	6,1		
1956.....	1 804	359	74	2 237			80,6	16,0	3,4		
1957.....	1 945	330	78	2 353			82,7	14,0	3,3		
1958.....	1 228	225	100	1 553			79,1	14,5	6,4		
1959.....	1 426	221	69	1 716			83,1	12,9	4,0		
1960.....	2 169	457	178	2 804			77,4	16,3	6,3		
1961.....	2 571	445	186	3 202			80,3	13,9	5,8		
1962.....	2 353	341	155	2 849			82,6	12,0	5,4		
1963.....	2 435	825	115	3 375	2 446	104	72,2	24,4	3,4	72,5	3,1
1964.....	2 340	677	131	3 148	2 359	112	74,3	21,5	4,2	74,9	3,6
1965.....	2 201	875	100	3 176	2 227	74	69,3	27,6	3,1	70,1	2,3
1966.....	2 457	1 120	93	3 670	2 492	58	66,9	30,5	2,6	67,9	1,6
1967.....	2 320	907	59	3 286	2 341	38	70,6	27,6	1,8	71,2	1,2
1968.....	2 465	1 039	74	3 578	2 500	39	68,9	29,0	2,1	69,9	1,1
1969.....	3 179	1 155	135	4 469	3 235	79	71,2	25,8	3,0	72,4	1,8

Tabel 1 (vervolg)

JAREN	Absolute cijfers (in miljoen F)						In percent van het Rijk				
	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Het Rijk	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad

Kleding en schoeisel.

1955.....	149	35	64	248			60,1	14,1	25,8		
1956.....	140	47	66	253			55,3	18,6	26,1		
1957.....	251	35	72	358			70,1	9,8	20,1		
1958.....	191	25	63	279			68,4	9,0	22,6		
1959.....	208	61	56	325			64,0	18,8	17,2		
1960.....	346	129	138	613			56,5	21,0	22,5		
1961.....	395	127	160	682			57,9	18,6	23,5		
1962.....	697	173	279	1 149			60,7	15,1	24,2		
1963.....	709	192	261	1 162	761	209	61,0	16,5	22,5	65,5	18,0
1964.....	834	220	322	1 376	882	274	60,6	16,0	23,4	64,1	19,9
1965.....	624	227	291	1 142	659	256	54,6	19,9	25,5	57,7	22,4
1966.....	752	194	254	1 200	809	197	62,7	16,2	21,1	67,4	16,4
1967.....	763	189	229	1 181	801	191	64,6	16,0	19,4	67,8	16,2
1968.....	668	158	182	1 008	703	147	66,3	15,7	18,0	69,7	14,6
1969.....	930	434	226	1 590	968	188	58,5	27,3	14,2	60,9	11,8

Hout en meubelen.

1955.....	345	31	137	513			67,3	6,0	26,7		
1956.....	381	27	91	499			76,4	5,4	18,2		
1957.....	552	25	81	658			83,9	3,8	12,3		
1958.....	384	41	52	477			80,5	8,6	10,9		
1959.....	461	49	85	595			77,5	8,2	14,3		
1960.....	679	119	234	1 032			65,8	11,5	22,7		
1961.....	666	174	166	1 006			66,2	17,3	16,5		
1962.....	782	258	125	1 165			67,2	22,1	10,7		
1963.....	827	241	127	1 195	894	60	69,2	20,2	10,6	74,8	5,0
1964.....	950	253	195	1 398	1 029	116	68,0	18,1	13,9	73,6	8,3
1965.....	835	210	147	1 192	910	72	70,1	17,6	12,3	76,3	6,1
1966.....	1 076	236	148	1 460	1 148	76	73,7	16,2	10,1	78,6	5,2
1967.....	1 039	224	139	1 402	1 098	80	74,1	16,0	9,9	78,3	5,7
1968.....	1 288	297	182	1 767	1 385	85	72,9	16,8	10,3	78,4	4,8
1969.....	2 042	398	198	2 638	2 127	113	77,4	15,1	7,5	80,6	4,3

Papier, drukkerij, uitgeverij.

1955.....	303	337	357	997			30,4	33,8	35,8		
1956.....	612	346	499	1 457			42,0	23,7	34,3		
1957.....	392	345	344	1 081			36,3	31,9	31,8		
1958.....	428	274	432	1 134			37,7	24,2	38,1		
1959.....	445	310	473	1 228			36,2	25,3	38,5		
1960.....	440	322	794	1 556			28,3	20,7	51,0		
1961.....	561	460	722	1 743			32,2	26,4	41,4		
1962.....	824	717	731	2 272			36,3	31,5	32,2		
1963.....	832	857	591	2 280	946	477	36,5	37,6	25,9	41,5	20,9
1964.....	820	1 076	707	2 603	996	531	31,5	41,3	27,2	38,3	20,4
1965.....	943	535	1 071	2 549	1 144	870	37,0	21,0	42,0	44,9	34,1
1966.....	981	783	820	2 584	1 128	673	38,0	30,3	31,7	43,7	26,0
1967.....	1 937	688	592	3 217	2 021	508	60,2	21,4	18,4	62,8	15,8
1968.....	1 117	689	656	2 462	1 259	514	45,4	28,0	26,6	51,1	20,9
1969.....	1 331	1 041	927	3 299	1 501	757	40,3	31,6	28,1	45,5	22,9

Tabel 1 (vervolg)

JAREN	Absolute cijfers (in miljoen F)						In percent van het Rijk				
	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Het Rijk	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad

Chemie en aanverwante activiteiten.

1955.....	1 643	646	632	2 921			56,2	22,2	21,6		
1956.....	2 542	877	673	4 092			62,1	21,4	16,5		
1957.....	1 955	790	953	3 698			52,9	21,4	25,7		
1958.....	1 530	1 029	1 000	3 559			43,0	28,9	28,1		
1959.....	1 673	592	701	2 966			56,4	20,0	23,6		
1960.....	1 700	601	949	3 250			52,3	18,5	29,2		
1961.....	2 854	1 117	1 275	5 246			54,4	21,3	24,3		
1962.....	3 838	1 405	959	6 202			61,9	22,7	15,4		
1963.....	2 547	1 511	708	4 766	2 825	430	53,4	31,7	14,9	59,3	9,0
1964.....	3 521	1 589	733	5 843	3 793	461	60,3	27,2	12,5	64,9	7,9
1965.....	4 625	1 628	1 312	7 565	4 985	952	61,2	21,5	17,3	65,9	12,6
1966.....	9 318	1 462	1 037	11 817	9 645	710	78,9	12,4	8,7	81,6	6,0
1967.....	16 007	1 692	528	18 227	16 235	300	87,8	9,3	2,9	89,1	1,6
1968.....	12 226	1 989	590	14 805	12 510	306	82,6	13,4	4,0	84,5	2,1
1969.....	9 725	2 582	814	13 121	10 061	478	74,1	19,7	6,2	76,7	3,6

Klei, ceramiek, glas en cement.

1955.....	300	1 381	84	1 765			17,0	78,2	4,8		
1956.....	558	1 942	147	2 647			21,1	73,4	5,5		
1957.....	334	1 118	109	1 561			21,4	71,6	7,0		
1958.....	231	706	136	1 073			21,5	65,8	12,7		
1959.....	364	698	56	1 118			32,6	62,4	5,0		
1960.....	461	938	339	1 738			26,5	54,0	19,5		
1961.....	654	1 112	309	2 075			31,5	53,6	14,9		
1962.....	819	1 162	219	2 200			37,2	52,8	10,0		
1963.....	982	1 151	234	2 367	1 192	24	41,5	48,6	9,9	50,4	1,0
1964.....	1 538	1 467	384	3 389	1 849	73	45,4	43,3	11,3	54,6	2,1
1965.....	1 273	1 707	494	3 474	1 575	192	36,6	49,2	14,2	45,3	5,5
1966.....	1 543	1 817	334	3 694	1 708	169	41,8	49,2	9,0	46,2	4,6
1967.....	1 224	1 957	330	3 511	1 405	149	34,9	55,7	9,4	40,1	4,2
1968.....	1 710	1 630	271	3 611	1 874	107	47,4	45,1	7,5	51,9	3,0
1969.....	1 645	2 493	280	4 418	1 893	32	37,2	56,5	6,3	42,8	0,7

IJzer- en staalnijverheid, non-ferrometalen, metaalverwerkende nijverheid en scheepsbouw.

1955.....	1 571	2 560	797	4 928			31,9	51,9	16,2		
1956.....	1 802	3 637	802	6 241			28,9	58,2	12,9		
1957.....	1 603	3 862	736	6 201			25,9	62,2	11,9		
1958.....	1 448	4 316	556	6 320			22,9	68,3	8,8		
1959.....	1 417	4 530	592	6 539			21,7	69,3	9,0		
1960.....	2 368	7 785	939	11 092			21,3	70,2	8,5		
1961.....	3 618	8 430	1 361	13 409			27,0	62,9	10,1		
1962.....	4 393	10 093	1 631	16 117			27,3	62,6	10,1		
1963.....	5 890	10 555	1 455	17 900	6 344	1 001	32,9	59,0	8,1	35,4	5,6
1964.....	6 679	8 383	1 487	16 549	7 172	994	40,3	50,7	9,0	43,3	6,0
1965.....	12 537	6 581	1 725	20 843	13 217	1 045	60,1	31,6	8,3	63,4	5,0
1966.....	16 236	4 914	1 604	22 754	16 920	920	71,4	21,6	7,0	74,4	4,0
1967.....	8 936	5 401	1 381	15 718	9 424	893	56,8	34,4	8,8	59,9	5,7
1968.....	6 279	6 140	1 353	13 772	6 672	960	45,6	44,6	9,8	48,4	7,0
1969.....	8 363	8 939	1 727	19 029	8 884	1 206	43,9	47,0	9,1	46,7	6,3

Tabel 1 (vervolg)

JAREN	Absolute cijfers (in miljoen F)						In percent van het Rijk				
	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Het Rijk	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad

Overige verwerkende industrieën.

1955.....	172	90	148	410			41,9	22,0	36,1		
1956.....	172	103	165	440			39,1	23,4	37,5		
1957.....	164	103	153	420			39,1	24,5	36,4		
1958.....	164	95	151	410			40,0	23,2	36,8		
1959.....	181	98	151	430			42,1	22,8	35,1		
1960.....	217	117	166	500			43,4	23,4	33,2		
1961.....	310	155	235	700			44,3	22,1	33,6		
1962.....	392	165	243	800			49,0	20,6	30,4		
1967.....	403	395	102	900	436	69	44,8	43,9	11,3	48,4	7,7
1964.....	496	379	125	1 000	538	83	49,6	37,9	12,5	53,8	8,3
1965.....	635	317	148	1 100	681	102	57,7	28,8	13,5	61,9	9,3
1966.....	805	273	122	1 200	847	80	67,1	22,7	10,2	70,6	6,7
1967.....	885	313	102	1 300	919	68	68,1	24,1	7,8	70,7	5,2
1968.....	787	357	116	1 260	827	76	62,5	28,3	9,2	65,6	6,1
1969.....	835	506	139	1 480	882	92	56,4	34,2	9,4	59,6	6,2

Totaal van de be- en verwerkende nijverheid.

1955.....	7 734	6 186	2 820	16 740			46,2	37,0	16,8		
1956.....	10 005	8 215	3 072	21 292			47,0	38,6	14,4		
1957.....	9 330	7 533	3 109	19 972			46,7	37,7	15,6		
1958.....	7 657	7 596	3 049	18 302			41,8	41,5	16,7		
1959.....	8 312	7 474	2 777	18 563			44,8	40,3	14,9		
1960.....	10 652	11 420	4 351	26 423			40,3	43,2	16,5		
1961.....	14 064	12 967	5 132	32 163			43,7	40,3	16,0		
1962.....	16 910	15 466	5 241	37 617			45,0	41,1	13,9		
1963.....	17 531	17 017	4 392	38 940	18 943	2 980	45,0	43,7	11,3	48,6	7,7
1964.....	20 258	15 350	5 090	40 698	21 960	3 388	49,8	37,7	12,5	54,0	8,3
1965.....	26 734	13 278	6 277	46 289	28 698	4 313	57,8	28,7	13,5	62,0	9,3
1966.....	36 490	12 272	5 502	54 264	38 359	3 633	67,2	22,6	10,2	70,7	6,7
1967.....	36 841	12 925	4 273	54 039	38 269	2 845	68,2	23,9	7,9	70,8	5,3
1968.....	30 961	13 879	4 424	49 264	32 415	2 970	62,8	28,2	9,0	65,8	6,0
1969.....	32 701	19 569	5 423	57 693	34 532	3 592	56,7	33,9	9,4	59,9	6,2

Bouwnijverheid.

1955.....	856	487	422	1 765			48,5	27,6	23,9		
1956.....	1 012	572	498	2 082			48,6	27,5	23,9		
1957.....	1 059	618	605	2 282			46,4	27,1	26,5		
1958.....	905	513	441	1 859			48,7	27,6	23,7		
1959.....	1 165	637	514	2 316			50,3	27,5	22,2		
1960.....	1 305	685	564	2 554			51,1	26,8	22,1		
1961.....	1 511	876	869	3 256			46,4	26,9	26,7		
1962.....	2 381	1 593	1 717	5 691			41,8	28,0	30,2		
1963.....	2 719	1 502	1 374	5 595	2 871	1 222	48,6	26,8	24,6	51,3	21,9
1964.....	2 522	1 318	1 274	5 114	2 678	1 118	49,3	25,8	24,9	52,4	21,8
1965.....	2 796	1 487	1 258	5 541	2 985	1 069	50,5	26,8	22,7	53,9	19,3
1966.....	3 167	1 660	1 679	6 506	3 416	1 430	48,7	25,5	25,8	52,5	22,0
1967.....	3 279	1 565	2 098	6 942	3 464	1 913	47,2	22,5	30,3	49,9	27,6
1968.....	2 953	1 562	1 985	6 500	3 138	1 800	45,4	24,0	30,6	48,3	27,7
1969.....	3 056	1 677	1 828	6 561	3 239	1 645	46,6	25,6	27,8	49,4	25,0

Tabel 2. — VERDELING PER TAALSTREEK DER INVESTERINGEN
IN PRIJZEN VAN 1963 VAN DIVERSE NIJVERHEIDSTAKKEN.

JAREN	Absolute cijfers (in miljoen F)					Groeipercentages tegenover het vorig jaar				
	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Het Rijk	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten

Extractieve nijverheid.

1955.....	757	2 001	5	2 763							
1956.....	967	2 571	9	3 547			27,7	28,5	80,0		
1957.....	977	2 358	5	3 340			1,0	8,3	44,5		
1958.....	905	2 051	20	2 976			7,4	13,0	300,0		
1959.....	619	1 421	21	2 061			31,6	30,7	5,0		
1960.....	430	1 246	8	1 684			30,5	12,3	61,9		
1961.....	527	1 670	20	2 217			22,6	34,0	50,0		
1962.....	386	1 194	13	1 593			26,8	28,5	35,0		
1963.....	527	1 423	6	1 956	528	5	36,5	19,2	53,8		
1964.....	483	1 396	5	1 884	484	4	8,3	1,9	16,7	8,3	20,0
1965.....	463	1 357	8	1 828	467	4	4,1	2,8	60,0	3,5	—
1966.....	292	1 221	8	1 521	293	7	36,9	10,0	—	37,3	75,0
1967.....	239	1 130	9	1 378	240	8	18,2	7,5	12,5	18,1	14,3
1968.....	248	1 376	8	1 632	250	6	3,8	21,8	11,1	4,2	25,0
1969.....	241	1 453	13	1 707	244	10	2,8	5,6	62,5	2,4	66,7
Gemiddelde groeipercentages							6,6	2,5	5,5		

Voedingsmiddelen, dranken en tabak.

1955.....	2 144	954	586	3 684							
1956.....	2 302	1 013	641	3 956			7,4	6,2	9,4		
1957.....	2 335	1 012	638	3 985			1,4	0,1	0,5		
1958.....	2 207	952	601	3 760			5,5	5,9	5,8		
1959.....	2 340	1 002	650	3 992			6,0	5,3	8,2		
1960.....	2 467	1 034	666	4 167			5,4	3,2	2,5		
1961.....	2 630	1 023	775	4 428			6,6	1,1	16,4		
1962.....	2 924	1 196	936	5 056			11,2	16,9	20,8		
1963.....	2 906	1 290	799	4 995	3 099	606	0,6	7,9	14,6		
1964.....	2 936	1 247	961	5 144	3 187	710	1,0	3,3	20,3	2,8	17,2
1965.....	2 857	1 119	925	4 901	3 082	700	2,7	10,3	3,7	3,3	1,4
1966.....	3 052	1 355	1 003	5 410	3 364	691	6,8	21,1	8,4	9,1	1,3
1967.....	3 373	1 400	803	5 576	3 620	556	10,5	3,3	19,9	7,6	19,5
1968.....	3 953	1 419	895	6 267	4 189	659	17,2	1,4	11,5	15,7	18,5
1969.....	3 989	1 707	840	6 536	4 271	558	0,9	20,3	6,1	2,0	15,3
Gemiddelde groeipercentages							4,8	4,7	2,3		

Textiel.

1955.....	1 750	376	138	2 264							
1956.....	2 032	404	83	2 519			16,1	7,4	39,9		
1957.....	2 076	352	83	2 511			2,2	12,9	—		
1958.....	1 293	237	105	1 635			37,7	32,7	26,5		
1959.....	1 523	236	74	1 833			17,8	0,4	29,5		
1960.....	2 303	485	189	2 977			51,2	105,5	155,4		
1961.....	2 727	472	197	3 396			18,4	2,7	4,2		
1962.....	2 436	353	160	2 949			10,7	25,2	18,8		
1963.....	2 435	825	115	3 375	2 446	104	—	133,7	28,1		
1964.....	2 235	648	123	3 006	2 253	105	8,2	21,5	7,0	7,9	1,0
1965.....	2 044	811	95	2 950	2 069	70	8,5	25,2	22,8	8,2	33,3
1966.....	2 258	1 012	85	3 355	2 290	53	10,5	24,8	10,5	10,7	24,3
1967.....	2 087	810	53	2 950	2 106	34	7,6	20,0	37,6	8,0	35,9
1968.....	2 192	918	65	3 175	2 223	34	5,0	13,3	22,6	5,6	—
1969.....	2 716	982	114	3 812	2 764	66	23,9	7,0	75,4	24,3	94,1
Gemiddelde Groeipercentages							3,3	7,6	1,5		

Tabel 2 (vervolg)

JAREN	Absolute cijfers (in miljoen F)						Groeipercentages tegenover het vorig jaar				
	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Het Rijk	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad

Kleding en schoeisel.

1955.....	179	42	77	298							
1956.....	160	54	76	290			10,6	28,6	1,3		
1957.....	273	38	78	389			70,6	29,6	2,6		
1958.....	204	27	67	298			25,3	28,9	14,1		
1959.....	227	66	61	354			11,3	144,4	9,0		
1960.....	374	139	149	662			64,8	110,6	144,3		
1961.....	425	136	172	733			13,6	2,2	15,4		
1962.....	728	181	291	1 200			71,3	33,1	69,2		
1963.....	709	192	261	1 162	761	209	2,6	6,1	10,3		
1964.....	793	209	306	1 308	839	260	11,8	8,9	17,2	10,2	24,4
1965.....	576	211	268	1 055	608	236	27,4	1,0	12,4	27,5	9,2
1966.....	687	176	230	1 093	738	179	19,3	16,6	14,2	21,4	24,2
1967.....	679	167	206	1 052	713	172	1,2	5,1	10,4	3,4	3,9
1968.....	594	140	161	895	624	131	12,5	16,2	21,8	12,5	23,8
1969.....	780	359	190	1 329	813	157	31,3	156,4	18,0	30,3	19,8
Gemiddelde groeipercentages							9,1	17,8	4,7		

Hout en meubelen.

1955.....	415	37	165	617							
1956.....	438	31	104	573			5,5	16,2	37,0		
1957.....	601	27	88	716			37,2	12,9	15,4		
1958.....	411	44	56	511			31,6	63,0	36,4		
1959.....	502	53	93	648			22,1	20,5	66,1		
1960.....	734	129	253	1 116			46,2	143,4	172,0		
1961.....	716	187	179	1 082			2,5	45,0	29,2		
1962.....	812	268	130	1 210			13,4	43,3	27,4		
1963.....	827	241	127	1 195	894	60	1,8	10,1	2,3		
1964.....	905	242	186	1 333	981	110	9,4	0,4	46,5	9,7	83,3
1965.....	775	199	141	1 115	846	70	14,4	17,8	24,2	13,8	36,4
1966.....	982	214	135	1 331	1 048	69	26,7	7,5	4,3	23,9	1,4
1967.....	933	201	124	1 258	985	72	5,0	6,1	8,1	6,0	4,3
1968.....	1 136	264	159	1 559	1 220	75	21,8	31,3	28,2	23,9	4,2
1969.....	1 731	342	168	2 241	1 804	95	52,4	29,5	5,7	47,9	26,7
Gemiddelde groeipercentages							12,9	14,3	0,2		

Papier, drukkerij, uitgeverij.

1955.....	360	399	424	1 183							
1956.....	692	392	564	1 648			92,2	1,8	33,0		
1957.....	420	369	368	1 157			39,3	5,9	34,8		
1958.....	452	289	456	1 197			7,6	21,7	23,9		
1959.....	478	333	507	1 318			5,8	15,2	11,2		
1960.....	469	343	845	1 657			1,9	3,0	66,7		
1961.....	596	489	767	1 852			27,1	42,6	9,2		
1962.....	856	745	760	2 361			43,6	52,4	0,9		
1963.....	832	857	591	2 280	946	477	2,8	15,0	22,2		
1964.....	776	1 025	673	2 474	943	506	6,7	19,6	13,9	0,3	6,1
1965.....	878	499	991	2 368	1 066	803	13,1	51,3	47,3	13,0	58,7
1966.....	893	712	739	2 344	1 024	608	1,7	42,7	25,4	3,8	24,3
1967.....	1 727	618	532	2 877	1 802	457	93,3	13,2	28,0	75,8	24,8
1968.....	991	613	588	2 192	1 120	459	42,6	0,8	10,5	37,8	0,4
1969.....	1 136	888	788	2 812	1 281	643	14,6	44,9	34,0	14,4	40,1
Gemiddelde groeipercentages							7,5	6,4	4,1		

Tabel 2 (vervolg)

JAREN	Absolute cijfers (in miljoen F)						Groeipercentages tegenover het vorig jaar				
	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Het Rijk	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad

Chemie en aanverwante activiteiten.

1955.....	1 963	772	755	3 490							
1956.....	2 899	1 000	767	4 666			47,7	29,5	1,6		
1957.....	2 111	854	1 029	3 994			— 27,2	— 14,6	34,2		
1958.....	1 627	1 095	1 064	3 786			— 22,9	28,2	3,4		
1959.....	1 808	640	758	3 206			11,1	— 41,6	— 28,8		
1960.....	1 824	645	1 018	3 487			0,9	0,8	34,3		
1961.....	3 052	1 195	1 364	5 611			67,3	85,3	34,0		
1962.....	3 987	1 466	1 004	6 457			30,6	22,7	— 26,4		
1963.....	2 547	1 511	708	4 766	2 825	430	— 36,1	3,1	— 29,5		
1964.....	3 338	1 506	698	5 542	3 597	439	31,1	— 0,3	— 1,4	27,3	2,1
1965.....	4 243	1 505	1 220	6 968	4 578	885	27,1	— 0,1	74,8	27,3	1,6
1966.....	8 324	1 326	941	10 591	8 622	643	96,2	— 11,9	— 22,9	88,3	— 27,3
1967.....	14 122	1 516	476	16 114	14 327	271	69,7	14,3	— 49,4	66,2	— 57,9
1968.....	10 563	1 780	525	12 868	10 817	271	— 25,2	17,4	10,3	— 24,5	—
1969.....	8 287	2 199	685	11 171	8 573	399	— 21,5	23,5	30,5	— 20,7	47,2
Gemiddelde groeipercentages							10,1	8,5	— 0,6		

Klei, ceramiek, glas en cement.

1955.....	367	1 690	103	2 160							
1956.....	653	2 274	172	3 099			77,9	34,6	67,0		
1957.....	370	1 240	121	1 731			— 43,3	— 45,5	— 29,7		
1958.....	251	767	148	1 166			— 32,2	— 38,1	22,3		
1959.....	404	776	62	1 242			61,0	1,2	— 58,1		
1960.....	507	1 031	372	1 910			25,5	32,9	500,0		
1961.....	713	1 213	337	2 263			40,6	17,7	— 9,4		
1962.....	853	1 209	228	2 290			19,6	— 0,3	— 32,3		
1963.....	982	1 151	234	2 367	1 192	24	15,2	— 4,8	2,6		
1964.....	1 460	1 399	361	3 220	1 751	70	48,7	21,5	54,3	46,9	191,7
1965.....	1 168	1 561	457	3 186	1 450	175	— 20,0	11,6	26,6	— 17,2	150,0
1966.....	1 401	1 648	308	3 357	1 555	154	19,9	5,6	— 32,6	7,2	— 12,0
1967.....	1 098	1 779	299	3 176	1 259	138	— 21,6	7,9	— 2,9	— 19,0	— 10,4
1968.....	1 510	1 442	244	3 196	1 657	97	37,5	— 18,9	— 18,4	31,6	— 29,7
1969.....	1 396	2 146	241	3 783	1 608	29	— 7,6	48,8	— 1,2	— 3,0	— 70,1
Gemiddelde groeipercentages							8,8	2,4	4,0		

Ijzer- en staalnijverheid, non-ferrometalen, metaalverwerkende nijverheid en scheepsbouw.

1955.....	1 892	3 069	961	5 922							
1956.....	2 072	4 161	923	7 156			9,5	35,6	— 4,0		
1957.....	1 744	4 183	802	6 729			— 15,8	0,5	— 13,1		
1958.....	1 551	4 600	596	6 747			— 11,1	10,0	— 25,7		
1959.....	1 546	4 905	647	7 098			— 0,3	6,6	8,6		
1960.....	2 560	8 364	1 017	11 941			65,6	70,5	57,2		
1961.....	3 892	9 031	1 466	14 389			52,0	8,0	44,1		
1962.....	4 574	10 501	1 701	16 776			17,5	16,3	16,0		
1963.....	5 890	10 555	1 455	17 900	6 344	1 001	28,8	0,5	— 14,5		
1964.....	6 344	7 976	1 414	15 734	6 814	944	7,7	— 24,4	— 2,8	7,4	— 5,7
1965.....	11 534	6 099	1 595	19 228	12 164	965	81,8	— 23,5	12,8	78,5	2,2
1966.....	14 711	4 424	1 426	20 561	15 305	832	27,5	— 27,5	— 10,6	25,8	— 13,8
1967.....	7 835	4 732	1 201	13 768	8 261	775	— 46,7	7,0	— 15,8	— 46,0	— 6,9
1968.....	5 540	5 395	1 194	12 129	5 888	846	— 29,3	14,0	— 0,6	— 28,7	9,2
1969.....	7 047	7 585	1 457	16 089	7 488	1 016	27,2	40,6	22,0	27,2	20,1
Gemiddelde groeipercentages							7,2	5,1	3,0		

Tabel 2 (vervolg)

JAREN	Absolute cijfers (in miljoen F)						Groeipercentages tegenover het vorig jaar				
	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Het Rijk	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Brussel-Hoofdstad

Overige verwerkende industrieën.

1955.....	206	108	178	492								
1956.....	197	117	189	503			4,4	8,3	6,2			
1957.....	178	112	165	455			9,6	4,3	12,7			
1958.....	174	102	162	438			2,2	8,9	1,8			
1959.....	195	105	164	464			12,1	2,9	1,2			
1960.....	233	126	179	538			19,5	20,0	9,1			
1961.....	332	166	252	750			42,5	31,7	40,8			
1962.....	408	171	253	832			22,9	3,0	0,4			
1963.....	403	395	102	900	436	69	1,2	131,0	59,7			
1964.....	471	361	118	950	510	79	16,9	8,6	15,7	17,0	14,5	
1965.....	584	294	138	1 016	627	95	24,0	18,6	16,9	22,9	20,3	
1966.....	728	247	110	1 085	765	73	24,7	16,0	20,3	22,0	23,2	
1967.....	783	278	91	1 152	813	61	7,6	12,6	17,3	6,3	16,4	
1968.....	689	314	100	1 103	722	67	12,0	12,9	9,9	11,2	9,8	
1969.....	705	427	118	1 250	745	78	2,3	36,0	18,0	3,2	16,4	
Gemiddelde groeipercentages							8,9	11,0	2,7			

Totaal van de be- en verwerkende nijverheid.

1955.....	9 276	7 447	3 387	20 110								
1956.....	11 445	9 446	3 519	24 410			23,4	26,8	3,9			
1957.....	10 108	8 187	3 372	21 667			11,7	13,3	4,2			
1958.....	8 170	8 113	3 255	19 538			19,2	0,9	3,5			
1959.....	9 023	8 116	3 016	20 155			10,4	—	7,3			
1960.....	11 471	12 296	4 688	28 455			27,1	51,5	55,4			
1961.....	15 083	13 912	5 509	34 504			31,5	13,1	17,5			
1962.....	17 578	16 090	5 463	39 131			16,5	15,7	0,8			
1963.....	17 531	17 017	4 392	38 940	18 943	2 980	0,3	5,8	19,6			
1964.....	19 261	14 613	4 840	38 711	20 878	3 223	9,9	14,1	10,2	10,2	8,2	
1965.....	24 659	12 298	5 830	42 787	26 490	3 999	28,0	15,8	20,5	26,9	24,1	
1966.....	33 036	11 114	4 977	49 127	34 711	3 302	34,0	9,6	14,6	31,0	17,4	
1967.....	32 637	11 501	3 784	47 923	33 886	2 535	1,2	3,5	24,0	2,4	23,2	
1968.....	27 168	12 285	3 931	43 384	28 460	2 639	16,8	6,8	3,9	16,0	4,1	
1969.....	27 787	16 635	4 601	49 023	29 347	3 041	2,3	35,4	17,0	3,1	15,2	
Gemiddelde groeipercentages							7,5	5,7	2,0			

Bouwnijverheid.

1955.....	1 011	575	498	2 084								
1956.....	1 138	644	560	2 342			12,6	12,0	12,5			
1957.....	1 129	659	645	2 433			0,8	2,3	15,2			
1958.....	952	540	463	1 955			15,7	18,1	28,2			
1959.....	1 244	680	549	2 473			30,7	25,9	18,6			
1960.....	1 384	726	598	2 708			11,3	6,8	8,9			
1961.....	1 600	928	921	3 449			15,6	27,8	54,0			
1962.....	2 455	1 642	1 770	5 867			53,4	76,9	92,2			
1963.....	2 719	1 502	1 374	5 595	2 871	1 222	10,8	8,5	22,4			
1964.....	2 443	1 278	1 235	4 956	2 595	1 083	10,1	14,9	10,1	9,6	11,4	
1965.....	2 648	1 408	1 192	5 248	2 827	1 013	8,4	10,2	3,5	8,9	6,5	
1966.....	2 960	1 551	1 568	6 079	3 192	1 336	11,8	10,2	31,5	12,9	31,9	
1967.....	3 067	1 465	1 961	6 493	3 239	1 789	3,6	5,5	25,1	1,5	33,9	
1968.....	2 744	1 452	1 844	6 040	2 915	1 673	10,5	0,9	6,0	10,0	6,5	
1969.....	2 712	1 488	1 622	5 822	2 874	1 460	1,2	2,5	12,0	1,4	12,7	
Gemiddelde groeipercentages							6,2	6,1	7,4			

Tabel 3. — GEMIDDELDE JAARLIJKSE GROEIPERCENTAGES DER INVESTERINGEN IN CONSTATE PRIJZEN VOOR DE PERIODE 1955-1969.

	Vlaamse streek excl. Halle-Vilvoorde en Rand- gemeenten	Waalse streek	Brussel- Hoofdstad incl. Halle-Vilvoorde en Rand- gemeenten	Het Rijk
Extractieve nijverheid	— 6,6	— 2,5	5,5	— 3,5
Voedingsmiddelen, dranken en tabak	4,8	4,7	2,3	4,4
Textiel	3,3	7,6	— 1,5	4,0
Kleding en schoeisel	9,1	17,8	4,7	9,6
Hout en meubelen	12,9	14,3	0,2	11,4
Papier, drukkerij, uitgeverij	7,5	6,4	4,1	6,0
Chemie en aanverwante activiteiten	10,1	8,5	— 0,6	8,4
Klei, ceramiek, glas en cement	8,8	2,4	4,0	4,7
IJzer- en staalnijverheid, non-ferrometalen, metaalverwerkende nijver- heid en scheepsbouw	7,2	5,1	3,0	5,8
Overige verwerkende industrieën	8,9	11,0	— 2,7	7,1
Totaal van de be- en verwerkende nijverheid	7,5	5,7	2,0	6,2
Bouwnijverheid	6,2	6,1	7,4	6,5

Tabel 4. — GEMIDDELDE JAARLIJKSE GROEIPERCENTAGES DER INVESTERINGEN IN CONSTATE PRIJZEN VOOR DE PERIODE 1963-1969 (NIEUWE GEBIEDSINDELING).

	Vlaamse streek incl. Halle-Vilvoorde en Randgemeenten	Waalse streek	Brussel-Hoofdstad	Het Rijk
Extractieve nijverheid	— 12,6	0,4	14,7	— 2,5
Voedingsmiddelen, dranken en tabak	5,7	5,3	— 1,2	4,8
Textiel	2,4	3,1	— 3,5	2,3
Kleding en schoeisel	1,2	15,3	— 4,4	2,5
Hout en meubelen	15,2	7,4	7,7	13,4
Papier, drukkerij, uitgeverij	4,9	0,7	5,0	3,7
Chemie en aanverwante activiteiten	12,8	7,5	— 1,1	11,3
Klei, ceramiek, glas en cement	4,7	11,1	0,8	7,7
IJzer- en staalnijverheid, non-ferrometalen, metaalverwerkende nijverheid en scheepsbouw	2,1	— 7,6	0,3	— 1,8
Overige verwerkende industrieën	8,0	1,7	2,0	5,6
Totaal van de be- en verwerkende nijverheid	6,4	— 0,5	0,3	3,9
Bouwnijverheid	0,0	— 0,2	2,9	0,7

Tabel 5. — VERDELING DER INVESTERINGEN DER BRANCHES VAN DE BE- EN VERWERKENDE NIJVERHEID IN PERCENT VAN HET TOTAAL.

JAREN	Voedings- middelen, dranken en tabak	Textiel	Kleding en schoeisel	Hout en meubelen	Papier, drukkerij, uitge- verij	Chemie en aanver- wante akti- viteiten	Klei en ceramiek, glas en cement	IJzer- en staal- nijverheid, non- ferro- metalen, metaal- verwer- kende nijverheid, scheeps- bouw	Overige verwerkende industriën
-------	--	---------	----------------------------	------------------------	--	---	--	---	--------------------------------------

Vlaamse streek, excl. Halle - Vilvoorde en randgemeenten.

1955	22,9	19,1	2,0	4,5	3,9	21,2	3,9	20,3	2,2
1956	19,9	18,0	1,4	3,8	6,2	25,4	5,6	18,0	1,7
1957	22,9	20,8	2,7	5,9	4,2	20,9	3,6	17,2	1,8
1958	26,8	16,0	2,5	5,1	5,6	20,0	3,0	18,9	2,1
1959	25,7	17,2	2,5	5,5	5,3	20,1	4,4	17,1	2,2
1960	21,3	20,4	3,3	6,4	4,1	16,0	4,3	22,2	2,0
1961	17,3	18,3	2,8	4,7	4,0	20,3	4,7	25,7	2,2
1962	16,6	13,9	4,1	4,6	4,9	22,8	4,8	26,0	2,3
1963	16,4	12,9	4,0	4,7	5,0	14,9	6,3	33,5	2,3
1964	15,2	10,7	4,0	4,7	4,5	17,3	8,4	32,7	2,5
1965	11,5	7,8	2,3	3,2	4,0	17,3	5,5	46,0	2,4
1966	9,6	6,5	2,1	3,0	2,9	25,1	4,5	44,1	2,2
1967	10,5	6,1	2,1	2,9	5,3	42,4	3,7	24,6	2,4
1968	14,4	7,7	2,2	4,3	3,9	38,6	5,8	20,6	2,5
1969	14,4	9,4	2,8	6,2	4,3	29,1	5,5	25,7	2,6

Waalse streek.

1955	12,8	5,1	0,5	0,5	5,4	10,4	22,4	41,5	1,4
1956	10,7	4,4	0,6	0,3	4,2	10,7	23,6	44,3	1,2
1957	12,3	4,4	0,5	0,3	4,6	10,5	14,8	51,2	1,4
1958	11,7	3,0	0,3	0,5	3,6	13,5	9,3	56,8	1,3
1959	12,2	3,0	0,8	0,7	4,3	7,9	9,2	60,6	1,3
1960	8,3	4,0	1,1	1,0	2,9	5,3	8,2	68,2	1,0
1961	7,3	3,4	1,0	1,3	3,6	8,6	8,6	65,0	1,2
1962	7,4	2,2	1,1	1,7	4,6	9,1	7,5	65,3	1,1
1963	7,6	4,9	1,1	1,4	5,0	8,9	6,8	62,0	2,3
1964	8,5	4,4	1,4	1,7	7,0	10,4	9,5	54,6	2,5
1965	9,0	6,6	1,7	1,6	4,0	12,2	12,9	49,6	2,4
1966	12,0	9,1	1,6	1,9	6,5	11,9	14,8	40,0	2,2
1967	12,0	7,0	1,5	1,7	5,3	13,1	15,2	41,8	2,4
1968	11,4	7,5	1,1	2,1	5,0	14,3	11,7	44,3	2,6
1969	13,3	7,7	2,8	4,5	5,7	22,7	7,7	33,0	2,6

Tabel 5 (vervolg)

JAREN	Voedings- middelen, dranken en tabak	Textiel	Kleding en schoeisel	Hout en meubelen	Papier, drukkerij, uitge- verij	Chemie en aanver- wante akti- viteiten	Klei en ceramiek, glas en cement	IJzer- en staal- nijverheid, non- ferro- metalen, metaal- verwer- kende nijverheid, scheeps- bouw	Overige verwerkende industriën
-------	--	---------	----------------------------	------------------------	--	---	--	---	--------------------------------------

Brussel hoofdstad, randgemeenten en Halle - Vilvoorde.

1955	17,2	4,1	2,3	4,9	12,6	22,4	3,0	28,3	5,2
1956	18,1	2,4	2,1	3,0	16,2	21,9	4,8	26,1	5,4
1957	18,7	2,5	2,3	2,6	11,1	30,7	3,5	23,7	4,9
1958	18,3	3,3	2,1	1,7	14,2	32,8	4,5	18,2	4,9
1959	21,4	2,5	2,0	3,1	17,0	25,4	2,0	21,2	5,4
1960	14,1	4,1	3,2	5,4	18,2	21,8	7,8	21,6	3,8
1961	14,0	3,6	3,1	3,2	14,1	24,9	6,0	26,5	4,6
1962	17,1	3,0	5,3	2,4	14,0	18,3	4,2	31,1	4,6
1963	20,4	3,5	7,0	2,0	16,0	14,4	0,8	33,6	2,3
1964	22,0	3,3	8,1	3,4	15,7	13,6	2,2	29,3	2,4
1965	17,4	1,7	5,9	1,7	20,2	22,1	4,4	24,2	2,4
1966	20,7	1,6	5,4	2,1	18,5	19,5	4,7	25,3	2,2
1967	21,7	1,4	6,7	2,8	17,9	10,5	5,2	31,4	2,4
1968	24,8	1,3	4,9	2,9	17,3	10,3	3,6	32,3	2,6
1969	18,0	2,2	5,2	3,1	21,1	13,3	0,9	33,6	2,6

Het Rijk.

1955	18,2	11,4	1,5	3,1	6,0	17,4	10,5	29,4	2,5
1956	16,1	10,5	1,2	2,4	6,8	19,2	12,4	29,3	2,1
1957	18,2	11,8	1,8	3,3	5,4	18,6	7,8	31,0	2,1
1958	19,1	8,6	1,5	2,6	6,2	19,4	5,9	34,5	2,2
1959	19,6	9,3	1,8	3,2	6,6	16,0	6,0	35,2	2,3
1960	14,5	10,6	2,3	3,9	5,9	12,3	6,6	42,0	1,9
1961	12,7	10,0	2,1	3,1	5,4	16,3	6,5	41,7	2,2
1962	12,9	7,7	3,1	3,1	6,0	16,5	5,8	42,8	2,1
1963	12,8	8,7	3,0	3,1	5,9	12,2	6,1	45,9	2,3
1964	13,2	7,7	3,4	3,4	6,4	14,4	8,3	40,7	2,5
1965	11,3	6,9	2,5	2,6	5,5	16,3	7,5	45,0	2,4
1966	10,8	6,8	2,2	2,7	4,8	21,8	6,8	41,9	2,2
1967	11,5	6,1	2,2	2,6	6,0	33,6	6,5	29,1	2,4
1968	14,2	7,3	2,0	3,6	5,0	30,1	7,3	27,9	2,6
1969	13,3	7,7	2,7	4,6	5,7	22,7	7,7	33,0	2,6

Tabel 6. — VERDELING DER INVESTERINGEN DER BRANCHES VAN DE BE- EN VERWERKENDE NIJVERHEID IN PERCENT VAN HET TOTAAL (NIEUWE GEBIEDSINDELING).

JAREN	Voedings- middelen, dranken en tabak	Textiel	Kleding en schoeisel	Hout en meubelen	Papier, drukkerij, uitge- verij	Chemie en aanver- wante akti- viteiten	Klei en ceramiek, glas en cement	IJzer- en staal- nijverheid, non- ferro- metalen, metaal- verwer- kende nijverheid, scheeps- bouw	Overige verwerkende industriën
-------	--	---------	----------------------------	------------------------	--	---	--	---	--------------------------------------

Vlaamse streek, incl. Halle - Vilvoorde en randgemeenten.

1963	16,4	12,9	4,0	4,7	5,0	14,9	6,3	33,5	2,3
1964	15,2	10,7	4,0	4,7	4,5	17,3	8,4	32,7	2,5
1965	11,5	7,8	2,3	3,2	4,0	17,3	5,5	46,0	2,4
1966	9,5	6,5	2,1	3,1	2,9	25,1	4,5	44,1	2,2
1967	10,5	6,1	2,1	2,9	5,3	42,4	3,7	24,6	2,4
1968	14,4	7,7	2,2	4,3	3,9	38,6	5,8	20,6	2,5
1969	14,4	9,4	2,8	6,2	4,3	29,1	5,5	25,7	2,6

Waalse streek.

1963	7,6	4,9	1,1	1,4	5,0	8,9	6,8	62,0	2,3
1964	8,5	4,4	1,4	1,7	7,0	10,4	9,5	54,6	2,5
1965	9,0	6,6	1,7	1,6	4,0	12,2	12,9	49,6	2,4
1966	12,0	9,1	1,6	1,9	6,5	11,9	14,8	40,0	2,2
1967	12,0	7,0	1,5	1,7	5,3	13,1	15,2	41,8	2,4
1968	11,4	7,5	1,1	2,1	5,0	14,3	11,7	44,3	2,6
1969	13,3	7,7	2,8	4,5	5,7	22,7	7,7	33,0	2,6

Brussel hoofdstad.

1963	20,4	3,5	7,0	2,0	16,0	14,4	0,8	33,6	2,3
1964	22,0	3,3	8,1	3,4	15,7	13,6	2,2	29,3	2,4
1965	17,4	1,7	5,9	1,7	20,2	22,1	4,4	24,2	2,4
1966	20,6	1,6	5,4	2,1	18,5	19,5	4,7	25,3	2,3
1967	21,7	1,3	6,7	2,8	17,9	10,5	5,2	31,4	2,5
1968	24,8	1,3	4,9	2,9	17,3	10,3	3,6	32,3	2,6
1969	18,0	2,2	5,2	3,1	21,1	13,3	0,9	33,6	2,6

Het Rijk.

1963	12,8	8,7	3,0	3,1	5,9	12,2	6,1	45,9	2,3
1964	13,2	7,7	3,4	3,4	6,4	14,4	8,3	40,7	2,5
1965	11,3	6,9	2,5	2,6	5,5	16,3	7,5	45,0	2,4
1966	10,8	6,8	2,2	2,7	4,8	21,8	6,8	41,9	2,2
1967	11,5	6,1	2,2	2,6	6,0	33,6	6,5	29,1	2,4
1968	14,2	7,3	2,0	3,6	5,0	30,1	7,3	27,9	2,6
1969	13,3	7,7	2,7	4,6	5,7	22,7	7,7	33,0	2,6

INPUT-OUTPUT TABEL 1965

Aanvullende gegevens over de beroepsbevolking per bedrijfstak

Inleiding.

In het Statistisch Tijdschrift nr. 10-11-12 van 1970 en in Statistische Studiën nr. 22 van 1970 werd de input-output tabel over het jaar 1965 gepubliceerd. Hierna wordt in tabel 1 de beroepsbevolking per bedrijfstak gegeven onderverdeeld in loon- en weddetrekkenden, zelfstandigen en helpers en totale tewerkstelling. Aan de hand van deze gegevens en de vroeger gepubliceerde gegevens worden in tabel 2 de gemiddelde bezoldigingen per werknemer en de bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten per tewerkgestelde en per bedrijfstak vermeld. Voor de opsomming van de bedrijfstakken met de omschrijving van de inhoud ervan wordt verwezen naar bovengenoemde publikaties.

Onder totale tewerkstelling verstaat men alle personen, zowel de burgerlijke arbeidskrachten als de militairen, die een produktieve activiteit uitoefenen. Hierin zijn dus begrepen de loon- en weddetrekkenden, de zelfstandigen en de niet bezoldigde familiale helpers. Deze definitie van de beroepsbevolking dient te worden aangepast aan het binnenlands concept van de input-output tabel. In de tabel wordt er alleen rekening gehouden met de produktie tot stand gebracht door de bedrijven die binnen de grenzen van het land gevestigd zijn, ongeacht of ze nationale of buitenlandse produktiefactoren aanwenden. Bijgevolg dient men voor de totale tewerkstelling alle in het binnen- of buitenland verblijvende personen in aanmerking te nemen die een produktieve activiteit uitoefenen in een ingezeten eenheid. In verband hiermee zij opgemerkt dat ambassades, consulaten, internationale organisaties als extraterritoriaal t.o.v. het land waar zij gevestigd zijn, worden beschouwd.

In de totale binnenlandse tewerkstellingscijfers zijn dus o.a. begrepen :

- de buitenlandse grens- en seizoenarbeiders tewerkgesteld op het nationaal grondgebied;
- de nationale strijdkrachten gelegerd in het buitenland;

- de nationale personeelsleden uit de diplomatie die hun ambt-uitoefenen in het buitenland;
- de bemanningsleden van vissersboten en andere schepen die uitgebaat worden door ingezeten eenheden.

Maken geen deel uit van de binnenlandse tewerkstelling :

- de nationale grens- en seizoenarbeiders die gewoonlijk in de buurlanden gaan werken;
- de nationale bemanningsleden van vissersboten en andere schepen die uitgebaat worden door niet ingezeten eenheden;
- het personeel van de Europese Gemeenschapsinstellingen en van de burgerlijke internationale organisaties gevestigd binnen de grenzen van het land;
- de militairen in dienst bij de internationale militaire organisaties gevestigd op het nationaal grondgebied.

De loon- en weddetrekkenden omvatten de volgende categorieën :

- de personen (werklieden, bedienden, kaderpersoneel, huispersoneel) die door een arbeidsovereenkomst verbonden zijn aan een werkgever;
- de burgerlijke personen die in de openbare of half-openbare sector onder een statutair stelsel aangeworven zijn;
- de beroepsmilitairen en de dienstplichtigen;
- de bedienaars van de eredienst indien ze rechtstreeks bezoldigd worden door een openbare of privé administratie.

Onder de term « zelfstandigen » worden gegroepeerd de werkgevers en de personen die voor eigen rekening werken. Indien ze tegelijkertijd en als hoofdfunctie een loontrekkend beroep uitoefenen, worden ze echter als loontrekkende beschouwd. De werkgevers die door een arbeidsovereenkomst verbonden zijn en die met het dagelijks beheer van een onderneming zijn belast, worden onder de werknemers opgenomen.

Onder helpers worden verstaan de personen die gewoonlijk een ander lid van het gezin bijstaan in de uitoefening van zijn beroep zonder hiervoor loon te ontvangen.

Methodologie.

In tabel 1 wordt voor 1965 de hierboven gedefinieerde binnenlandse beroepsbevolking gegeven per bedrijfstak onderverdeeld naar loon- en weddetrekkenden enerzijds en zelfstandigen en helpers anderzijds. De totaalcijfers werden overgenomen uit de raming op 30 juni 1965 opgesteld door het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en werden als volgt aangepast aan de definitie van de input-output tabel :

In België tewerkgestelde beroepsbevolking inclusief de Belgische openbare diensten in het buitenland	3 602 025
Minus het personeel in België tewerkgesteld in de openbare diensten met internationaal karakter	— 10 514
Sub-totaal	3.591.511
Plus dienstplichtigen	47 000
Plus door de openbare besturen tewerkgestelde werklozen	7 577
Plus de stagiairs in beroepsopleiding	1 409
Algemeen totaal	3 647 497
waarvan loon- en weddetrekkenden	2 842 356
zelfstandigen en helpers	805 141

De indeling per bedrijfstak van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid kon niet gebruikt worden aangezien de bedrijfstakken volgens deze bron gedefinieerd zijn op grond van de hoofdactiviteit welke wordt uitgeoefend door de juridische eenheid. In de input-output tabel echter is iedere bedrijfstak gedefinieerd door de opsomming van de goederen en/of diensten die hij voortbrengt ongeacht of de produktie van deze goederen en/of diensten de hoofdactiviteit dan wel een bijkomende activiteit van een produktieëenheid vormt. Bedrijven dienen dus soms gesplitst te worden in afdelingen die ieder in de passende bedrijfstak moeten worden ondergebracht.

Voor de raming van de beroepsbevolking in de verschillende bedrijfstakken van de input-output tabel, is men als volgt te werk gegaan :

1) loon- en weddetrekkenden

In de bedrijfstakken waarvoor jaarlijkse produktiestatistieken bestaan, zijn de cijfers op

30 juni 1965 uit die statistiek overgenomen. Ze werden geëxtrapoleerd tot de vestigingen die niet begrepen zijn in genoemde statistieken (doorgaans de vestigingen die minder dan vijf werklieden tewerkstellen) op basis van gegevens uit de algemene tellingen op 31 december 1961 of uit de maandelijkse produktiestatistieken.

Voor de bedrijfstakken waarvoor geen produktiestatistiek beschikbaar is (dit is het geval voor de landbouw, de handel, het vervoer en de diensten) werd het aantal loon- en weddetrekkenden geraamd op grond van de cijfers opgesteld door het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid. Vooral voor deze bedrijfstakken dienen de resultaten met het nodige voorbehoud benaderd te worden. Tabel 1 vermeldt 2 828 247 loon- en weddetrekkenden in het jaar 1965. Dit cijfer ligt lager dan het totaal berekend volgens de gegevens van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, daar in de input-output tabel 14 109 geestelijken tewerkgesteld in de bedrijfstak nr. 83 « Dienstverlening inzake gezondheidszorg » beschouwd werden als zelfstandigen.

2) zelfstandigen en helpers

Voor deze categorie van arbeidskrachten werden de volgende bronnen geconfronteerd :

- de jaarlijkse statistiek van de industriële produktie over het jaar 1962;
- de algemene tellingen op 31 december 1961;
- de statistiek over 1965 van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor zelfstandige arbeiders (R.K.Z.).

Voor de bedrijfstakken waarvoor jaarlijkse produktiestatistieken over 1962 bestaan, werd gebruik gemaakt van de informatie over het aantal bedrijfshoofden niet verbonden door een arbeidsovereenkomst en over het aantal helpers. Vervolgens werd een extrapolatie uitgevoerd voor de kleine bedrijven die buiten het waarnemingsveld van genoemde statistiek vallen en werden de gegevens doorgetrokken tot 1965.

Voor de andere bedrijfstakken waren de ramingen moeilijker uit te voeren en vergen zij het nodige voorbehoud. De algemene tellingen op 31 december 1961 en de statistieken van de R.K.Z. vormen de belangrijkste informatiebronnen. De vergelijking tussen beide is evenwel niet gemakkelijk door te voeren. Op het vlak van de definities komen gevoelige verschillen tot uiting. Voor de R.K.Z. geeft elke activiteit die wordt uitgeoefend ofwel als zelfstandige, ofwel als helper, aanleiding tot verzekeringsplicht, zelfs als die activiteit als bijberoep wordt uitgeoefend. Anderzijds komen zekere categorieën helpers er niet in voor omdat ze

niet verzekeringsplichtig zijn ten opzichte van de wet, of omdat ze wel verzekeringsplichtig zijn, maar geen bijdragen verschuldigd zijn. Bovendien bestaat er slechts een indeling van de verzekeringsplichtigen in zelfstandigen en helpers voor grote groepen van bedrijfstakken. Daar het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid beide informatiebronnen vergelijkt voor het opstellen van de ramingen over deze categorie van arbeidskrachten, werden deze laatste dan ook gebruikt in de bedrijfstakken waarvoor geen produktiestatistieken over 1962 beschikbaar waren.

Volgens tabel 1 werden 819 250 zelfstandigen en helpers geteld in 1965. Het verschil met het totaal volgens het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid vloeit voort uit de reeds hierboven vermelde verschuiving in de bedrijfstak « Gezondheidszorg ».

Bespreking van de resultaten.

De bedrijfstakken die in het jaar 1965 meer dan 5 % van de beroepsbevolking tewerkstelden, zijn in dalende volgorde van hun belangrijkheid : « Dienstverlening inzake handelsverrichtingen » (15,04 %), « Bouwnijverheid, uitrusting en inrichting van gebouwen en burgerlijke bouwkunde » (8,58 %), « Dienstverlening door overheidslichamen inzake wetenschappelijk onderzoek, gezondheidszorg (exclusief ziekenhuizen) en algemeen bestuur » (7,40 %), « Landbouw, bosbouw- en jachtprodukten » (6,33 %) en « Verhuring van roerende goederen, wetenschappelijk onderzoek en andere diensten (privé sector) » (5,23 %).

Het aandeel van deze bedrijfstakken in de totale binnenlandse beroepsbevolking bereikte ongeveer 43 %.

Meer dan drie vierden van de totale beroepsbevolking zijn loon- en weddetrekkenden (77,54 % in 1965). In drie bedrijfstakken evenwel bedraagt het aandeel van deze laatste categorie minder dan 50 %. Dit is het geval in de landbouw (7,6 %), de horecasector (27,36 %) en de handel (48,07 %). Ongeveer 70 % van het totaal aantal zelfstandigen en helpers is er geconcentreerd (respectievelijk 26,05, 8,38 en 34,77 % in 1965).

In tabel 2 wordt voor de verschillende bedrijfstakken het looninkomen per werknemer berekend in 1965. Onder looninkomen wordt hier verstaan, de bruto lonen en wedden (d.w.z. vóór aftrek van de sociale bijdragen ten laste van de werknemers en van de aan de bron ingehouden belastingen) inclusief de sociale bijdragen ten laste van de werkgever. Het looninkomen of de loonsom van de werknemers omvat alle bezoldigingsbestanddelen die door de werkgevers van de diverse binnen-

landse sectoren worden verleend aan hun loontrekkers, ongeacht of deze laatsten ingezetenen of niet-ingezetenen zijn, voor het tijdens het jaar geleverde werk, m.a.w. als beloning voor hun deelneming aan het produktieproces. Het gemiddeld binnenlands looninkomen bedraagt 143 585 F in 1965.

Ingevolge de zeer uiteenlopende samenstelling van het personeel, en het benaderend karakter van sommige ramingen, heeft het praktisch gezien weinig zin de gemiddelde bezoldigingen in de verschillende bedrijfstakken met elkaar te vergelijken. Niettemin worden hierna de bedrijfstakken opgegeven waarin deze gemiddelden respectievelijk minder dan 100 000 F en meer dan 200 000 F bedragen :

	<i>< 100 000 F</i>
Kleding- en bontartikelen	79 688
Breigoedartikelen	82 674
Lederartikelen exclusief schoeisel	84 567
Vis-, fruit- en groenteconserven	85 754
Produkten van diverse n.e.g. industrieën	88 338
Elektronische rekenmachines en kantoor- machines	92 678
Meubelen, beddegoed	99 630
	<i>> 200 000 F</i>
Geraffineerde petroleumprodukten	263 932
Elektriciteit	249 905
Spoorwegvervoer	239 842
Gasdistributie	238 862
Zeevervoer en kustvaart	228 356
Luchtvervoer	212 588
Hoogovenprodukten (E.G.K.S.)	208 316
Dienstverlening door overheidslichamen inzake onderwijs, inclusief wetenschappelijk onderzoek aan de universitaire instellingen van het Rijk	202 335

De gemiddelde bezoldiging van het spoorwegvervoer is sterk beïnvloed door de pensioenen, die in de loonsom van deze bedrijfstak zijn opgenomen, terwijl het overeenkomstig aantal gepensioneerden niet bij de werknemers is geteld. Dezelfde werkwijze is gevolgd voor het overheidsperoneel en voor de werknemers van de overheidsbedrijven, die aan de algemene regeling inzake sociale zekerheid zijn onderworpen, maar voor laatstgenoemde categorieën is de invloed geringer dan voor het spoorwegpersoneel.

Tabel 2 verstrekt eveneens per bedrijfstak de bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten per tewerkgestelde in het jaar 1965.

Het gemiddelde voor de gehele binnenlandse beroepsbevolking bedroeg 202 732 F. De tabel toont

aan dat de uiterste gemiddelden ver van elkaar verwijderd liggen : 68 312 F voor de bedrijfstak « Vis-, fruit- en groenteconserven » en 762 372 F voor de bedrijfstak « Geraffineerde petroleumprodukten ». Hierna worden de bedrijfstakken opgesomd waarin deze indicator voor de arbeidsproductiviteit respectievelijk onder de 100 000 F en boven de 300 000 F ligt :

	<i>< 100 000 F</i>		<i>> 300 000 F</i>
Vis-, fruit- en groenteconserven	68 312	Geraffineerde petroleumprodukten	762 372
Produkten van diverse neg industrieën	82 400	Elektriciteit	629 462
Lederartikelen exclusief schoeisel	88 418	Zeevervoer en kustvaart	505 872
Kleding- en bontartikelen	89 902	Vlees- en vleeswaren	486 236
		Stoom, perslucht, openbare water-voorziening	412 079
		Gasdistributie	396 103
		Kredietverlenende instellingen	363 944
		Binnenscheepvaart	324 095
		Nevenactiviteiten van het vervoer en opslagplaatsen	308 640

Tabel 1. — BEROEPSBEVOLKING PER BEDRIJFSTAK IN 1965.

Bedrijfstakken	Loon- en weddetrekkenden			Zelfstandigen en helpers		Totale tewerkstelling	
	Absolute cijfers	Relatieve belangrijkheid	Aandeel in de totale tewerkstelling van elke bedrijfstak	Absolute cijfers	Relatieve belangrijkheid	Absolute cijfers	Relatieve belangrijkheid
01 Landbouw-, bosbouw- en jachtprodukten	17 545	0,62	7,60	213 404	26,05	230 949	6,33
02 Visserij	2 018	0,07	83,46	400	0,05	2 418	0,07
03 Vlees en vleeswaren	10 022	0,35	82,36	2 147	0,26	12 169	0,33
04 Vis-, fruit- en groenteconserven	5 061	0,18	96,84	165	0,02	5 226	0,14
05 Suiker	5 009	0,18	99,29	36	—	5 045	0,14
06 Cacao, chocolade en suikergoed	6 866	0,24	96,65	238	0,03	7 104	0,19
07 Melk en zuivelprodukten	9 171	0,32	97,49	236	0,03	9 407	0,26
08 Uit graangewassen bereide produkten	22 365	0,79	63,22	13 012	1,59	35 377	0,97
09 Diverse levensmiddelen	6 239	0,22	91,23	600	0,07	6 839	0,19
10 Dranken	26 729	0,95	97,26	752	0,09	27 481	0,75
11 Tabakswaren	10 234	0,36	97,45	268	0,03	10 502	0,29
12 Plantaardige en dierlijke oliën en vetten	4 172	0,15	98,23	75	0,01	4 247	0,12
13 Veevoedingsprodukten	6 183	0,22	93,01	465	0,06	6 648	0,18
14 Steenkool en steenkoolagglomeraten, bruinkool	81 343	2,88	99,99	9	—	81 352	2,23
15 Cokes en steenkoolgas	5 267	0,19	100,00	—	—	5 267	0,14
16 Ruwe petroleum en aardgas	—	—	—	—	—	—	—
17 Geraffineerde petroleumprodukten	2 243	0,08	100,00	—	—	2 243	0,06
18 Gasdistributie	5 028	0,18	99,48	1	—	5 029	0,14
19 Elektriciteit	21 132	0,75	99,90	21	—	21 153	0,58
20 Stoom, perslucht, openbare watervoorziening	5 606	0,20	99,88	7	—	5 613	0,15
21 Textielvezels en garens	54 692	1,93	96,54	1 960	0,24	56 652	1,55
22 Weefsels, tapijten en andere textielartikelen	57 264	2,02	97,41	1 525	0,19	58 789	1,61
23 Breigoedartikelen	23 889	0,84	96,34	907	0,11	24 796	0,68
24 Kleding- en hontartikelen	68 756	2,43	92,12	5 881	0,72	74 637	2,05
25 Leder en huiden	2 872	0,10	95,45	137	0,02	3 009	0,08
26 Schoeisel	13 736	0,49	95,65	624	0,08	14 360	0,39
27 Lederartikelen exclusief schoeisel	4 458	0,16	69,03	2 000	0,24	6 458	0,18
28 Gezaagd hout, halfabrikaten en eenvoudige houten voorwerpen	21 719	0,77	83,47	4 301	0,52	26 020	0,71
29 Meubelen, beddegoed	27 532	0,97	86,09	4 450	0,54	31 982	0,88
30 Papierbrij, papier en karton	10 878	0,38	99,68	35	—	10 913	0,30
31 Artikelen in papier en karton	16 442	0,58	97,28	460	0,06	16 902	0,46
32 Drukkerij-, pers- en uitgeversprodukten	36 078	1,28	93,94	2 326	0,28	38 404	1,05
33 IJzererts	—	—	—	—	—	—	—
34 Ertsen van non-ferrometalen	—	—	—	—	—	—	—
35 Niet-metaalhoudende mineralen	10 641	0,38	94,16	660	0,08	11 301	0,31
36 Hoogovenprodukten (E.G.K.S.)	9 572	0,34	99,98	2	—	9 574	0,26
37 Staal- en walsprodukten (al dan niet E.G.K.S.)	63 675	2,25	99,39	389	0,05	64 064	1,76
38 Non-ferrometalen	20 629	0,73	99,50	103	0,01	20 732	0,57
39 Gieterijprodukten	13 693	0,48	95,76	609	0,07	14 302	0,39
40 Cement, kalk, gips en werken voor de bouwrijverheid uit deze materialen	25 638	0,91	95,56	1 190	0,15	26 828	0,74
41 Dakpannen, bakstenen, ceramiek, en andere produkten uit niet metaalhoudende mineralen	21 712	0,77	96,87	702	0,09	22 414	0,61
42 Glas en glasprodukten	27 599	0,98	99,42	160	0,02	27 759	0,76
43 Produkten van de petrochemische en carbochemische nijverheid	4 606	0,16	99,61	18	—	4 624	0,13
44 Andere chemische basisprodukten en voor industriële doeleinden bestemde chemische produkten	30 035	1,06	99,58	128	0,02	30 163	0,83
45 Synthetische en kunststoffen	7 415	0,26	99,72	21	—	7 436	0,20
47 Voornamelijk voor de huishouding en de administratie bestemde chemische produkten	24 801	0,88	99,39	153	0,02	24 954	0,68
48 Rubber- en asbestprodukten	8 638	0,31	99,21	69	0,01	8 707	0,24
49 Plastica	9 691	0,34	96,06	397	0,05	10 088	0,28
50 Metaalprodukten (exclusief elektrotechnisch materiaal)	71 537	2,53	88,40	9 385	1,15	80 922	2,22
52 Landbouw- en industriële machines	77 420	2,74	96,10	3 142	0,38	80 562	2,21
53 Elektronische rekenmachines en kantoomachines	2 158	0,08	96,90	69	0,01	2 227	0,06
54 Elektrotechnische toestellen en benodigheden	69 615	2,46	95,08	3 606	0,44	73 221	2,01
55 Scheepbouw	13 964	0,49	98,27	246	0,03	14 210	0,39
56 Rollend spoorwegaanvoer	5 971	0,21	99,50	30	—	6 001	0,16
57 Autovoertuigen en -motoren	31 921	1,13	97,95	667	0,08	32 588	0,89
58 Motorrijwielen, rijwielen	2 412	0,09	98,09	47	0,01	2 459	0,07
59 Vliegtuigbouw	6 769	0,24	99,91	6	—	6 775	0,19
60 Precisie-instrumenten	3 689	0,13	97,90	79	0,01	3 768	0,10

Tabel 1. — BEROEPSBEVOLKING PER BEDRIJFSTAK IN 1965 (vervolg).

Bedrijfstakken	Loon- en weddetrekkenden			Zelfstandigen en helpers		Totale tewerkstelling	
	Absolute cijfers	Relatieve belangrijkheid	Aandeel in de totale tewerkstelling van elke bedrijfstak	Absolute cijfers	Relatieve belangrijkheid	Absolute cijfers	Relatieve belangrijkheid
61	19 097	0,68	79,80	4 835	0,59	23 932	0,66
62	262 884	9,29	84,07	49 797	6,08	312 681	8,58
64	6 167	0,22	93,67	417	0,05	6 584	0,18
65	22 638	0,80	73,78	8 047	0,98	30 685	0,84
66	18 311	0,65	50,66	17 833	2,18	36 144	0,99
68	55 178	1,95	100,00			55 178	1,51
69	40 248	1,42	72,06	15 605	1,90	55 853	1,53
70	4 112	0,15	94,68	231	0,03	4 343	0,12
71	4 843	0,17	50,65	4 719	0,58	9 562	0,26
72	9 088	0,32	99,80	18	—	9 106	0,25
73	39 886	1,41	93,39	2 824	0,34	42 710	1,17
74	59 247	2,09	100,00			59 247	1,62
75A	44 511	1,57	99,14	386	0,05	44 897	1,23
75B	20 119	0,71	98,85	234	0,03	20 353	0,56
76	263 679	9,32	48,07	284 864	34,77	548 543	15,04
77	25 874	0,91	27,36	68 681	8,38	94 555	2,59
78	100 432	3,55	100,00			100 432	2,75
79	54 223	1,92	61,88	33 405	4,08	87 628	2,40
82	141 588	5,01	74,28	49 034	5,99	190 622	5,23
83	269 412	9,53	100,00			269 412	7,40
84	88 571	3,12	100,00			88 571	2,43
89	123 789	4,38	100,00			123 789	3,40
90	2 328 247	100,00	77,54	819 250	100,00	3 647 497	100,00
93							
99							

Tabel 2. — GEMIDDELDE BEZOLDIGING PER WERKNEMER EN BRUTO TOEGEVOEGDE WAARDE TEGEN FACTORKOSTEN PER TEWERKGESTELDE VOOR DE VERSCHILLENDE BEDRIJFSTAKKEN IN 1965.

Bedrijfstakken	Bruto lonen en wedden incl. de sociale bijdragen ten laste van de werkgever (in 1 000 000 F)	Aantal loon- en wedde-trekkenden	Gemiddelde bezoldigingen (in F)	Bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten (in 1 000 000 F)	Totale beroeps-bevolking	Bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten per tewerk-gestelde (in F)
01 Landbouw-, bosbouw- en jachtprodukten	2 658	17 545	151 496	45 845	230 949	198 507
02 Visserij	344	2 018	170 466	646	2 418	267 163
03 Vlees en vleeswaren	1 194	10 022	119 138	5 917	12 169	486 236
04 Vis-, fruit- en groenteconserven	434	5 061	85 754	357	5 226	68 312
05 Suiker	921	5 009	183 869	1 286	5 045	254 906
06 Cacao, chocolade en suikergoed	851	6 866	123 944	1 503	7 104	211 571
07 Melk en zuivelprodukten	1 079	9 171	117 653	1 708	9 407	181 567
08 Uit graangewassen bereide produkten	3 096	22 365	138 430	6 923	35 377	195 692
09 Diverse levensmiddelen	776	6 239	124 379	1 242	6 839	181 606
10 Dranken	3 703	26 729	138 539	6 338	27 481	230 632
11 Tabakswaren	1 211	10 234	118 331	1 796	10 502	171 015
12 Plantaardige en dierlijke oliën en vetten	747	4 172	179 051	1 182	4 247	278 314
13 Veevoedingsprodukten	942	6 183	152 353	1 381	6 648	207 732
14 Steenkool en steenkoolagglomeraten, bruinkool	12 563	81 343	154 444	11 928	81 352	146 622
15 Cokes en steenkoolgas	1 037	5 267	196 886	1 358	5 267	257 832
16 Ruwe petroleum en aardgas						
17 Geraffineerde petroleumprodukten	592	2 243	263 932	1 710	2 243	762 372
18 Gasdistributie	1 201	5 028	238 862	1 992	5 029	396 103
19 Elektriciteit	5 281	21 132	249 905	13 315	21 153	629 462
20 Stoom, perslucht, openbare watervoorziening	953	5 606	169 996	2 313	5 613	412 079
21 Textielvezels en garens	5 541	54 692	101 313	7 075	56 652	124 885
22 Weefsels, tapijten en andere textielartikelen	6 206	57 264	108 375	8 623	58 789	146 677
23 Breigoedartikelen	1 975	23 889	82 674	2 672	24 796	107 759
24 Kleding- en bontartikelen	5 479	68 756	79 688	6 710	74 637	89 902
25 Leder en huiden	339	2 872	138 928	525	3 009	174 477
26 Schoeisel	1 448	13 736	105 416	1 719	14 360	119 708
27 Lederartikelen exclusief schoeisel	377	4 458	84 567	571	6 458	88 418
28 Gezaagd hout, halfabrikaten en eenvoudige houten voorwerpen	2 315	21 719	106 588	4 340	26 020	166 795
29 Meubelen, beddegoed	2 743	27 532	99 630	5 585	31 982	174 630
30 Papierbrij, papier en karton	1 766	10 878	162 346	2 048	10 913	187 666
31 Artikelen in papier en karton	2 031	16 442	123 525	2 920	16 902	172 760
32 Drukkerij-, pers- en uitgevers-produkten	4 929	36 078	136 621	7 303	38 404	190 163
33 IJzererts						
34 Ertsen van non-ferrometalen						
35 Niet-metaalhoudende mineralen	1 810	10 641	170 097	3 302	11 301	292 187
36 Hoogovenprodukten (E.G.K.S.)	1 994	9 572	208 316	2 565	9 574	267 913
37 Staal- en walsprodukten (al dan niet E.G.K.S.)	11 672	63 675	183 305	15 840	64 064	247 253
38 Non-ferrometalen	3 794	20 629	183 916	5 337	20 732	257 428
39 Gieterijprodukten	2 024	13 693	147 813	2 664	14 302	186 268
40 Cement, kalk, gips en werken voor de bouwnijverheid uit deze materialen	3 642	25 638	142 055	6 118	26 828	228 045
41 Dakpannen, bakstenen, ceramiek, en andere produkten uit niet metaalhoudende mineralen	2 762	21 712	127 211	3 477	22 414	155 126
42 Glas en glasprodukten	3 835	27 599	138 954	4 632	27 759	166 865
43 Produkten van de petrochemische en carbochemische nijverheid	675	4 606	146 548	1 024	4 624	221 453
44 Andere chemische basisprodukten en voor industriële doeleinden bestemde chemische produkten	4 621	30 035	153 854	7 289	30 163	241 654
45 Synthetische en kunststoffen	1 339	7 415	180 580	1 808	7 436	243 142
47 Voornamelijk voor de huishouding en de administratie bestemde chemische produkten	3 525	24 801	142 131	5 122	24 954	205 258
48 Rubber- en asbestprodukten	1 299	8 638	150 382	1 458	8 707	167 452
49 Plastica	1 297	9 691	133 836	2 342	10 088	232 157
50 Metaalprodukten (exclusief elektrotechnisch materiaal)	9 799	71 537	136 978	13 784	80 922	170 337
52 Landbouw- en industriële machines	11 906	77 420	153 784	16 595	80 562	205 990
53 Elektronische rekenmachines en kantoormachines	200	2 158	92 678	268	2 227	120 341
54 Elektrotechnische toestellen en benodigdheden	11 013	69 615	158 198	15 681	73 221	214 160
55 Scheepsbouw	2 414	13 964	172 873	2 727	14 210	191 907
56 Rollend spoorwegmaterieel	1 024	5 971	171 496	1 469	6 001	244 793

Tabel 2. — GEMIDDELDE BEZOLDIGING PER WERKNEMER EN BRUTO TOEGEVOEGDE WAARDE TEGEN FACTORKOSTEN PER TEWERKGESTELDE VOOR DE VERSCHILLENDE BEDRIJFSTAKKEN IN 1965 (vervolg).

Bedrijfstakken	Bruto lonen en wedden incl. de sociale bijdragen ten laste van de werkgever (in 1 000 000 F)	Aantal loon- en wedde-trekkenden	Gemiddelde bezoldigingen (in F)	Bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten (in 1 000 000 F)	Totale beroeps-bevolking	Bruto toegevoegde waarde tegen factorkosten per tewerk-gestelde (in F)
57 Autovoertuigen en -motoren	4 740	31 921	148 492	7 330	32 588	224 929
58 Motorrijwielen, rijwielen	287	2 412	118 988	330	2 459	134 201
59 Vliegtuigbouw	1 153	6 769	170 335	1 349	6 775	199 114
60 Precisie-instrumenten	711	3 689	192 735	813	3 768	215 764
61 Producten van diverse n.e.g. industrieën	1 687	19 097	88 338	1 972	23 932	82 400
62 Bouwnijverheid, uitrusting en inrichting van ge-bouwen en burgerlijke bouwkunde	37 078	262 884	141 043	56 310	312 681	180 088
64 Recuperatie en wederingebruikneming	782	6 167	126 804	1 352	6 584	205 346
65 Herstelling van autovoertuigen en -motoren, motor-rijwielen en rijwielen	2 945	22 638	130 091	4 620	30 685	150 562
66 N.e.g. herstellingen	1 987	18 311	108 514	4 625	36 144	127 960
68 Spoorwegvervoer	13 234	55 178	239 842	10 696	55 178	193 845
69 Ander vervoer te land	5 313	40 248	132 006	14 340	55 853	256 745
70 Zeevervoer en kustvaart	939	4 112	228 356	2 197	4 343	505 872
71 Binnenscheepvaart	662	4 843	136 692	3 099	9 562	324 095
72 Luchtvervoer	1 932	9 088	212 588	2 491	9 106	273 556
73 Nevenactiviteiten van het vervoer en opslagplaatsen	6 486	39 886	162 613	13 182	42 710	308 640
74 Verkeer	8 850	59 247	149 390	10 074	59 247	170 034
75A Kredietverlenende instellingen	8 836	44 511	198 513	16 340	44 897	363 944
75B Toegerekende produktie van bankdiensten				15 713		
76 Dienstverlening inzake verzekering	3 495	20 119	173 716	4 413	20 353	216 823
77 Dienstverlening inzake handelsverrichtingen	33 769	263 679	128 068	110 530	548 543	201 497
78 Dienstverlening door hotels, restaurants, cafés, campings	3 277	25 874	126 652	22 363	94 555	236 508
79 Verhuring van woongebouwen				47 736		
82 Dienstverlening inzake vrij onderwijs, inclusief weten-schappelijk onderzoek aan de vrije universiteiten ...	13 280	100 432	132 229	13 518	100 432	134 599
83 Dienstverlening inzake gezondheid (privé sector en openbare ziekenhuizen)	5 478	54 223	101 027	17 965	87 628	205 014
84 Verhuring van roerende goederen, wetenschappelijk onderzoek en andere diensten (privé sector)	17 331	141 588	122 404	36 555	190 622	191 767
89 Dienstverlening door overheidslichamen inzake we-tenschappelijk onderzoek, gezondheidszorg (exclusief ziekenhuizen) en algemeen bestuur	45 954	269 412	170 571	47 955	269 412	177 999
90 Dienstverlening door overheidslichamen inzake onder-wijs, inclusief wetenschappelijk onderzoek aan de universitaire instellingen van het Rijk	17 921	88 571	202 335	18 159	88 571	205 022
93 Huiselijke diensten	12 530	123 789	101 220	12 530	123 789	101 221
99 Totaal	406 094	2 828 247	143 585	739 464	3 647 497	202 732

ENKELE VROEGER VERSCHENEN STUDIËN

— De Belgische input-outputrelaties 1959 (3 delen), algemene beschrijving van de berekeningsmethode, finale vraag tegen aankooprijzen en investeringen per bedrijfstak, technische coëfficiënten en de inverse matrix.

STATISTISCHE STUDIËN (1)

- N° 1 — Analyse van de vraag op grond der Belgische Gezinsbudgetenquêtes van 1948-1949 en 1956-1957.
- N° 2 — Groei van het nationaal inkomen van 1948 tot 1959 en vooruitzichten op deze basis voor de komende jaren.
— De gezinsuitgaven voor vaste brandstoffen, elektriciteit en stadsgas van 1948 tot 1959.
— De prijs- en inkomenselasticiteiten van de vraag der gezinnen naar steenkolen, gas en elektriciteit volgens de tijdreeksen 1948-1959 — Vooruitzichten inzake gezinsverbruik voor 1965.
- N° 3 — Enkele aspecten van de nauwkeurigheid van ramingen gebaseerd op de gezinsbudgetenquêtes.
— Verdeling over provincies en taalstreken van de toegevoegde waarde per bedrijfstak en het totale binnenlandse produkt.
- N° 4 — De nationale rekeningen van België 1953-1962.
- N° 5 — Gezinsbudgetonderzoek 1961 — Beschrijving van de methode — Inkomen, consumptie en besparingen voor tien sociale groepen.
- N° 6 — De toegevoegde waarde per bedrijfstak en per werknemer in de verschillende provincies en taalstreken van 1955 tot 1959.
— Evolutie van de industriële concentratie, verschillen in rendement, de bezoldigingen, de toegevoegde waarde en de investeringen volgens de dimensie van de industriële inrichtingen.
- N° 7 — Gezinsbudgetonderzoek 1961 — Structuur van het gezinsbudget volgens gezinslasten en volgens taalstreken — Onderzoek naar het representatief karakter van het gezinsbudgetonderzoek.
- N° 8 — De nationale rekeningen van België 1953-1963 — Hoofdlijnen van de ontwikkeling.
- N° 9 — Gezinsbudgetonderzoek 1961 — Structuur van het budget volgens grootteklassen van de gemeenten en de bedrijfstak waarin het gezinshoofd tewerkgesteld is — Structuur van het budget voor gezinnen die spaarden enerzijds en die ontspaarden anderzijds.
- N° 10 — De herziening 1964 van de index van de industriële produktie.
— Produktie-indexcijfers van intermediaire-, consumptie- en investeringsgoederen.
— Ontbinding van tijdreeksen in hun componenten volgens diverse methoden — Toepassing op enkele Belgische reeksen.
- N° 11 — De nationale rekeningen van België 1953-1964 — Overzicht van de economische en sociale ontwikkeling.
- N° 12 — Economische groei van provincies en taalstreken 1955-1963.
- N° 13 — De nationale rekeningen van België 1953-1965.
- N° 14 — Huidige stand van de regionale statistiek.
— Exportgerichtheid van de verschillende provincies en taalstreken.
— Regionale verdeling van het nationaal inkomen in 1961.
— Economische groei van de provincies en taalstreken van 1962 tot 1964.
- N° 15 — Tewerkstelling en arbeidsvergoeding per industriële bedrijfstak in provincies en taalstreken van 1955 tot 1964.
- N° 16 — De nationale rekeningen van België 1953-1966.
- N° 17 — Typologie van de Belgische gemeenten naar graad van de verstedelijking op 31 december 1961.
— Vergelijking der gezinsbudgetenquêtes gehouden bij arbeiders- en bediendengezinnen in 1961 en 1963.
- N° 18 — Verdeling over provincies en taalstreken van de toegevoegde waarde per bedrijfstak en van het totaal binnenlands produkt — jaren 1965 en 1966.
— Regionale indexcijfers van de industriële produktie basis 1964 = 100).
— Hervorming van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen.
- N° 19 — De nationale rekeningen van België 1963-1967.
- N° 20 — De nationale rekeningen van België 1965-1968.
- N° 21 — De nationale rekeningen van België 1953-1969.
- N° 22 — Input-outputtabel van België voor 1965.
- N° 23 — Economische groei van de provincies en taalstreken van 1965 tot 1968.
— Exportgerichtheid van de verschillende provincies en taalstreken. — Jaren 1966 tot 1968.
- N° 24 — Naar een uitbreiding van de nationale rekeningen.
- N° 25 — De nationale rekeningen van België 1966-1970.
- N° 26 — Bijkomende karakteristieken van de economische ontwikkeling op grond van de nationale rekeningen 1963-1970.
— De investeringen van de producenten-verdelers van elektriciteit: test van acceleratie- en de capaciteitshypotesen.

(1) De nummers 1 tot en met 14 zijn verschenen onder de titel « Statistische en Econometrische Studiën ».

